



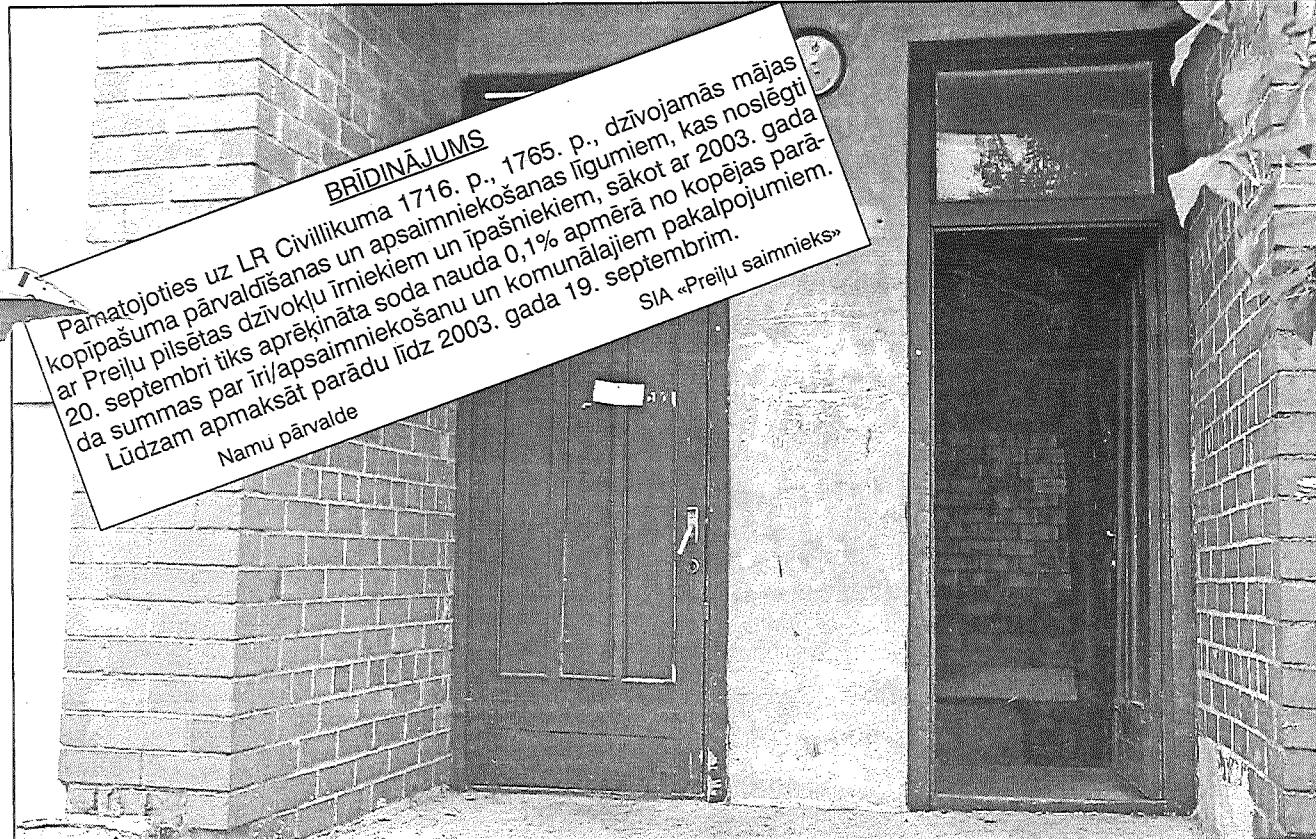
NOVADNIEKS

● TREŠDIENA, 2003. GADA 17. SEPTEMBRIS

● Nr. 69 (7380)

● Cena mazumtirdzniecībā Ls 0,26

Dubults neplīst jeb «Preiļu saimnieka» brīdinājumi pie namu durvīm



● SIA «Preiļu saimnieks» brīdinājumi par drīzo soda naudas iekasēšanu preiliešus iekustinājuši. Pēdējās dienās namu pārvaldē apmeklētāju ir krietni vairāk. Tomēr sarūsējušām metāla piespraudēm izraibinātās dzīvojamo namu durvis kopainu nedaiļo, pilsētas saimniekiem derētu padomāt par ziņojumu dēļu ierikošanu kāpņu telpās.

Pagājušās nedēļas nogalē Preiļos daudzdzīvokļu namu iemītnieki, atgriežoties no darba, pie māju durvīm pamanija vējā plandošas lapiņas ar SIA «Preiļu saimnieks» brīdinājumu, ka, pamatojoties uz vairākiem LR Civillikuma pantiem, kā arī dzīvojamās mājas kopīpašuma pārvaldīšanas un apsaimniekošanas līgumiem, sākot no 20. septembra pilsētas dzīvokļu īrniekiem un īpašniekiem nekādas vieglās dienas vis nebūs. Tādā veidā tika paziņots, ka īres/apsaimniekošanas, kā arī komunālo maksājumu parādniekiem aprēķinās un iekasēs soda naudu.

Vai man būs jāmaksā par kaimiņu?

Pie namu durvīm, kas Preiļos tradicionāli kļuvušas par pašvaldības (un ne tikai) ziņojumu dēļiem, piesprauzie brīdinājumi iedzīvotājus satrauc un, šķiet, arī samulsināja, jo «Novadnieka» redakcijā griezās vairāki pilsētnieki, kā arī lūgumu izskaidrot šo brīdinājumu jēgu. Vai mums tagad nāksies maksāt arī par maksātnespējīgo kaimiņu parādnieku? Tieši tā uz mazajām lapiņām rakstīto bija sapratuši cilvēki — «sākot ar 2003. gada 20. septembri tiks aprēķināta soda nauda 0,1% apmērā no kopējas (redakcijas izcēlums) parāda summas par īri/apsaimniekošanu un komunālajiem pakalpojumiem».

Izrādās, ka ar līdzīgiem jautājumiem preilieši bija

nākuši arī uz novada domi. Kā skaidroja domes juridiskās nodalas speciālisti, brīdinājums uzrakstīts maldinoši, būtībā tā teksts attiecas uz tiem īrniekiem un dzīvokļu īpašniekiem, kuri nav nokārtojuši savas līgumsaistības ar SIA «Preiļu saimnieks» un nav laikus samaksājuši par īri/apsaimniekošanu, apkuri un citiem komunālajiem pakalpojumiem.

Soda nauda paredzēta līgumā

SIA «Preiļu saimnieks» juriste Iveta Adamoviča paskaidroja, ka soda naudas aprēķināšana un iekasēšana nav nekāds jaunums. Dzīvojamās mājas kopīpašuma pārvaldīšanas un apsaimniekošanas līgumā, ko ar SIA noslēguši visi īrnieki un īpašnieki, 5. sadajas 5.7. punktā melns uz balta teikts, ka «maksas par dzīvojamās mā-

jas kopīpašuma pārvaldīšanu, apsaimniekošanu un pakalpojumu maksājumu kavējumu gadījumos par katru nokavēto dienu maksājams līgumsods 0,1% apmērā no kopējās kavējuma summas». Tiesa, līgumi slēgti dažādā laikā, tāpēc arī soda naudas procenti līgumos var būt dažādi, taču pašlaik SIA «Preiļu saimnieks» piemēros tikai minimālo summu, jau mīnētos 0,1%.

Juriste atzina, ka, nemot vērā iedzīvotāju smago finansiālo situāciju, līdz šim soda naudas iekasēšana netika praktizēta. Taču šāda pretimnākšana bieži vien tiek izmantota lauprātīgi.

Pabaidīja visus

SIA «Preiļu saimnieks» speciāliste Inga Vilcāne, kas nodarbojas ar parādu piedziņu, paskaidroja, ka šādi brīdinājumi pie dzīvojamo namu durvīm izlīmēti, pamatojoties uz SIA «Preiļu saimnieks» valdes priekšsēdētāja Ilmāra

Ziemeļa 9. septembra rīkojumu, kurā uzdots brīdināt visus dzīvokļu īrniekus un īpašniekus par to, lai laikus norēķinās par īri/apsaimniekošanu un sniegtajiem pakalpojumiem, jo no 20. septembra tiks iekasēts līgumsods, ja līgumā noteiktie termiņi netiks ievēroti. Tām personām, kurām parāds jau uzkrāts, tika izsūtītas individuālās vēstules. Nav izprotams, kāpēc cilvēki bai dās nokavēt maksājumus par gāzi vai elektrību un bez kurnēšanas maksā soda naudu šiem uzņēmumiem, taču uzskata, ka komunālo maksājumu pašvaldībā ir pieļaujami, spriež I. Vilcāne.

Kārtībā jābūt, tas tiesa. Taču šoreiz ir sanācis tā, ka SIA «Preiļu saimnieks», brīdinot nemaksātājus, pabaidīja visus, lai gan šādām pie durvju stenderēm pielipinātām un vējā plandošām lapiņām nekādu juridisku sekū nav.

L.Kirillova

- Kā uzrakstīt projektu finansējuma saņemšanai → 2. lpp.
- Trešdienas intervija ar VID Finanšu policijas pārvaldes Latgales reģionālās nodaļas priekšnieku Jāni Koroševski → 3. lpp.
- Lauksaimnieki gaida palīdzību savu problēmu risinājumam → 4. lpp.
- Eiropas Savienībā — līdz referendumam 4 dienas → 5. lpp.
- «Novadnieka» projekts: uz rajona robežas → 6., 7. lpp.
- Sludinājumi, reklāma → 12. lpp.

Atklāj satiksmi pār jauno tiltu Līvānos

Aizvadītajā nedēļā celtnieki veica pēdējos jaunā Dubnas tilta būvniecības darbus Līvānos, un pirmadien tika dota zaļā gaisma transporta kustībai pār to.

Sākotnēji jauno autotransporta tiltu pār Dubnu Līvānos bija plānots nodot ekspluatācijā jau maijā, taču sakarā ar tilta metāla konstrukciju piegāžu aizkavēšanos būvniecības darbi tika iekavēti. Pāgājušajā nedēļā darbi pie tilta būvkonstrukcijām tika pabeigt, ir uzstādītas margas, brauktuvei uzklātas pirmā asfalta kārta. Tas lāva jau šīs nedēļas sākumā atklāt transportlīdzekļu satiksmi pār jauno tiltu.

Abonē rajonā lasītāko laikrakstu «Novadnieks» un iesaki to darīt kaimiņam

AKCIJA «Nesamirksti lietū un nenokavē...»

Cien. lasītāj!

Abonē «Novadnieku» līdz gada beigām un piedalies loterijā, kurā varēs laimēt elegantu tumšāju lietussargu un pulksteni sarkanā ietvarā.

Abonementu var noformēt līdz 27. septembrim ieskaitot visās Preiļu rajona pasta nodalījus, bet līdz 30. septembrim redakcijā (Brīvības ielā 14, Preiļos), kā arī internetā «Novadnieka» mājas lapā www.novadnieks.lv.

Balvu fondā — 3 lietussargi un 3 pulksteņi, ko dāvina Hipotēku bankas Preiļu nodaļa savā 10 gadu jubilejā!

Loterijā piedalās visi abonenti, kas pasūtījusi «Novadnieku» līdz gada beigām.



NACIONĀLĀS ZINĀS

Ierosina pārceļt darbdienas

Lai racionālāk izmantotu darba laiku, Ekonomikas ministrija ierosina darbdienu no pirmdienas, 17. novembrī, pārceļt uz sestdienu, 15. novembri, un darbdienu no piektīdienas, 2004. gada 2. janvāri, pārceļt uz sestdienu šī gada 20. decembri.

Piketē studenti

Ap 300 studentu pirmdien pulcējās pie Izglītības un zinātnes ministrijas (IZM), prasot palielināt stipendijas un nodrošināt studentiem 50% atlaidi braukšanai visu veidu sabiedriskajā transportā. Studenti uzyedās skalji, izkliezdzot saukļus «Negribam mirt!», «Kārlis, atver maku», kā arī citus. Viņu rokās bija milzīgs plākāts ar uzrakstu «Eiropa mūs nesaprātīs!», kā arī vairāki mazāki plakāti ar uzrakstiem «Katram studentam par miljonam!», «Viens asinis Tev un man!», «Rektori ir ar mums», «Students — mūžīgais stopotājs», «Studentu lieta — taisna un cieta», «Gribam dzīvot, nevis izdzīvot!». Pikelu organizēja Latvijas Studentu apvienība (LSA), kas ar šo akciju vēlējās pievērst sabiedrības uzmanību tam, ka Latvijā reāli nepastāv studenta sociālais nodrošinājums un tam nav sociālo garantiju, kā dēļ studenti cieš trūkumus, uzņemas kredītsaistības vai atsakās no studijām par labu darbam.

Vai KNAB iespējamās vadītājas skapi uzpeldējis «skelets»?

Iespējams, ka jau rīt Saeimai būs jālej par Jutas Strīķes iecelšanu vai neiecelšanu KNAB vadītājas amatā. Dīvaini gan, ka ministri valdības sēdēs Strīķei neuzdeva nevienu jautājumu. Bet šīs cīlveks taču gatavojas valstī vadīt vienu no svarīgākajām institūcijām, kam ir gan liela vara, gan plašas pilnvaras! Jāsaka, ka zīnas par šo Drošības policijas darbinieci ir visai pretrunīgas, un loti zīmīgi, ka par viņu daudzi visspār nevēlas runāt. Minēnā kādu no masu medijos nosauktajām epizodēm, kas liek šaubīties par Strīķes kristālskaidrību: pirms dažiem gadiem ostā tīcis ievests konteiners ar lietotiem apģērbiem, kur arī esot atrasti viltoti 100 tūkstoši ASV dolāru. Noskaidrots noslēdzīgais grupējums, kas arī to saistīts. Tīcis saņemts krātišanas orderis, taču no kāda aizdomās turamā cilvēka telpām netika izņemts mobilois telefons un dators, lai gan tājtos varēja būt vērtīga informācija. Vēlāk tas esot apstiprinājies. Bijuši telefonsarunu atšifrējumi, kuros varēja redzēt, kā šīs cīlveks lielās, ka polīcija nav izņēmusi datoru, kur bijuši svarīgi pierādījumi. Juta Strīķe, lūgta komentēt šo faktu, žurnālistiem atbildēja: «Es atsakos komentēt šo baumas. Visu labu.»

Deflācija augustā — 1,1%

Šī gada augustā līdzīgi kā jūlijā Latvijā bija vērojama deflācija. Augustā, saīsdzinot ar jūliju, vidējais patēriņa cenu līmenis pazeminājās par 1,1%, liecina Centrālās statistikas pārvades dati. Precēm augustā cenas saruka par 1,5%, bet pakalpojumiem pieauga par 0,2%. Augustā lielākā ietekme uz patēriņa cenu pazeminājumu bija augļu, dārzenju un kartupeļu cenu kritumam. Saīsdzinot ar iepriekšējo mēnesi, cenas dārzeniem pazeminājās par 39,6%, kartupeļiem — par 11,9%, augļiem — par 13,5%. Cenas kritās arī cukuram — par 6,5%, sieram — par 1,7% un olām — par 1,6%. Atlaizu ietekmē cenas pazeminājās apģērbam un apaviem — par 1,9%, kosmētikai un individuālās aprūpes precēm — par 1%. Savukārt cenas pieaugušas gaļai un gaļas izstrādājumiem, zivim, degvielai, alum un cigaretiem. Saīsdzinot ar iepriekšējā gada augustu, šī gada augustā patēriņa cenas pieauga par 3,5%, tai skaitā precēm — par 3,9%, pakalpojumiem — par 2%.

Zīnas sagatavoja T. Elsts

NOVADNIEKS

Redaktore Tamāra Elsts

Pasūtījuma indekss 3033.

Reģistrācijas apliecība nr. 000701018.

Izdevējs — SIA «Novadnieks. Redakcija».

Redakcijas adrese: Brīvības ielā 14, Preiļi, LV-5301.

Elektroniskais pasts: novadnieks@axel.lv

Tāl. 1-53-07056, mob. tel. 9410288 (redaktore),

1-53-07057 (reklāmas un sludinājumu pieņemšana),

1-53-07058, 1-53-07059 (žurnālistiem). Fakss 1-53-07057.

Par sludinājumu saturu atbild to iessniegējs.

Laikrakstā publicētie materiāli ne vienmēr atspoguļo redakcijas viedokli.

Pārpārpublicējot atsauce uz «Novadnieku» obligāta.

Laikraksts iespiests SIA «Latgales drukā» Rēzeknē.

Mājas lapa interneta: www.novadnieks.lv

Laikraksts iznāk astoņas reizes mēnesī (trešdien, sestdien).

«Sirdij ir sava atsevišķa prāts,
ko mūsu saprāts nepazīst.»

B. Paskāls

INFORMĀCIJA

Kā uzrakstīt projektu finansējuma saņemšanai?

Laikraksts «Novadnieks» 3. septembrī uzsāka jaunu rakstu sēriju, kas fokusēsies uz notiekšanās laikā saimnieciskajām aktivitātēm gan Latvijā, gan Preiļu rajonā, apskatot ekonomiskos un biznesa vadības procesus, uzņēmējdarbības tiesiskās atiecības un citus saistītos procesos.

Projekts ir tapis sadarbībā ar SIA «Novadnieks. Redakcija» administratīvo pakalpojumu centru. Raksti tiks publicēti laikrakstā «Novadnieks» un Internet mājas lapā www.novadnieks.lv divreiz mēnesi trešdienas laikraksta numuros.

Projekts ir produkts. Lai tas būtu dzīvotspējīgs un pievilcīgs projektu komandas, vērtētāju, sadarbības partneru, finansu institūciju, fonda u. c. interesentu acīs, tam jābūt kvalitatīvam un konkurenčspējīgam. Iepriekš minētās nozīmē — inovatīvas un prioritāras idejas, kvalitatīvs un atbilstošs biznesa pamatojums, noformējums, projekta vadības pieņemtie standarti, instrumenti un formas.

Projekta vērtēšanas kritēriji atkarībā no finansētāja noteiktajām vadīnījām ir dažādi, bet tos var iedalīt divās kategorijās: personiskajos un programmas noteiktajos.

Personiskie nosaka projekta individualitāti un projekta iesnidzēja priekšrocības. Piemēram, projekta rakstiskās formas uztveramība, pārskatāmība, logiskā secība, noformējuma akcenti. Programmas noteiktie kritēriji ir atbilstība programmas prioritātēm, ilgtspējība, budžeta organizācija, projekta vadības organizatoriskā forma.

✓ Ar ko sākt? Projekta pamatā ir ideja. Idejai ir jābūt izkristalizētai, precīzi definētai, mērķtiecīgai, izmērāmai un sāsniedzamai. Ideja ir situācijas izpētes, problēmu identificēšanas, alternatīvu noteikšanas rezultāts. Laba ideja ir likvīda, bet tā var būt arī ierobežota laikā vai telpā.

✓ Situācijas izpētei, prob-

lēmu analīzē, alternatīvu izvērtēšanā ir dažādas teorētiskās un praktiskās metodes. Sākot ar tradicionālām MIND MAP, SVID,

Bostonas matricas līdz pē-

dējā laikā populārajām da-

torprogrammām biznesa

ideju un scenāriju analīzei

un modelēšanai (Business

Plan, MS Project, QSB), kur

pamatā ir dažādas mate-

mātiskās analīzes metodes).

✓ Nākošais posms ir projekta koncepcijas radīšana, kas ļaus saprast, cik skaidri definēta ir projekta ideja, cik tā sasaucas ar konkrētās programmas un nacionāla-

programmas un prioritātēm. Projekta

koncepcijas karkass sastāv

no ievada, projekta kopsavilkuma apraksta, projekta

mērķiem, plānotajām akti-

vitātēm, projekta partneru

apraksta, organizatoriskās

struktūras, projekta budžeta.

Projekta koncepcija var at-

šķirties katram projektam

atkarībā no finansētāja no-

teikšanās vadīnījām. Jāpie-

bilst, ka gatavas receptes arī

nav, katrs projekts ir jāno-

vērtē individuāli.

Parasti izsludināto kon-

kurstu pieteikuma laiks ir 60-

90 dienas pēc to izsludinā-

šanas; tiek publicētas dokumenti

sagatavošanas vadīnījās,

kontaktinformācija, pieteikuma formas un citi

nepieciešamie dokumenti —

pārējais ir projekta iesnie-

dzēja rokās. Laiks ir ierobežots, tādēļ idejai jau ir jābūt

potenciālā projekta iesnie-

dzēja arhīvā. *Iesaku pastip-*

rinātu uzmanību pievērst sa-

vas idejas intelektuālai aiz-

sardzībai, jo idejas plāgiātu

kā faktu un autortiesību aiz-

sardzības normas šajā gadījumā būs gandrīz neiespējami

piemērot, pierādot idejas ori-

gināla izceļsmi.

Plānojot projekta aktivi-

tātēs, definejiet projekta akti-

vitātēšanā blokus un sadaliet

tos sīkākos uzdevumos. Sva-

rīgi ir identificēt, kādi resur-

si būs nepieciešami katra

uzdevuma realizēšanai (laiks,

materiāli, izmaksas).

Šajā posmā nominējiet arī

projekta izstrādes grupu un

vadītāju, vienojieties par

projekta izstrādes grafiku.

Projekta dzīvotspēju parā-

da projekta budžets un citi

finansu rādītāji. Plānojot bu-

džetu, ir jānosedz visas pro-

projekta ietvaros plānotās akti-

vitātes (finansējums var sa-

stāvēt arī jau no plānotām

aktivitātēm). Finansiāli pro-

projektu var novērtēt, analizējot

naudas plūsmu, atmaksā-

nās laika tirās tagadnes vēr-

tības un veicot iekšējās peļ-

nas normas aprēķinus.

Nākamais posms pirms projekta iesniegšanas atbilstīgajā institūcijā ir visa materiāla pārbaude. Rūpīgi izvērtējot un pārbaudot visus dokumentus, projekta vadīnījas, pieteikuma formu, jūs nodrošināsietes pret klūdām un neprecizitātēm. Pie projekta vērtēšanas dāznei izšķiroša nozīme ir katram vērtējuma punktam.

Projekta sagatavošanu un vādišanu svarīgi ir delegetē profesionālam speciālistam. Ideāli, ja Jūsu uzņēmumā ir šādi speciālisti, bet ir iespējams piesaistīt eksterno darbaspēku, kas samazinās maiņas izmaksas un samazinās riska pakāpi nerealizējot projektu.

TREŠDIENAS INTERVIJA



Valsts ieņēmumu dienesta Finanšu policijas pārvaldes Latgales reģionālās nodaļas priekšnieka JĀNA KOROŠEVSKA kabinetā pie plaukta durvīm redzami arī roku dzelži. Tos šajā kabinetā gan nav nācīes lietot, taču tas ir kā atgādinājums, ka ar nodokļu nemaksāšanu joki mazi. Finanšu policija pakļauta Finanšu ministrijai, tāpēc formas tērps nav paredzēts. Taču drošības labad kā privātpersona Jānis nēsā arī ieroci. Pēc darba Jānis pārtop par gādīgu ģimenes galvu: vīrs sievai Ilzei un tētis Lienai, Laurai un Jānim. Visas trīs atvases mācās dažādās Preiļu skolās. Par svarīgiem saimes locekļiem Jānis uzskata arī čaučau šķirnes suni Briku un kakēnu Pikseli.

● Jānis (vidējais no zēniem) mācās Rēzeknes vidusskolas 11. klasē un jau skaidri zina, ka savu nākotni saistīs ar sabiedrisko ēdināšanu.

Ikdiena ar roku dzelžiem fonā

— Cik darbinieku strādā jūsu pakļautībā?

— Reģionālā nodaļa apvieno piecu rajonu: Daugavpils, Krāslavas, Preiļu, Rēzeknes un Ludzas nodaļas. Tajās kopā strādā vienpadsmīt darbinieki.

— Ar ko nodarbojas finanšu policija?

— Tautas valodā izsakoties — apkaro nodokļu nemaksātājus, kā arī nodarbojas ar pārkāpumi izskaušanu pašā ieņēmumu dienestā.

— Ko nozīmē — apkaro? Vai tas jāsaprot tiešā nozīmē, ka ar ieročiem rokās?

— Jā, tiešām gadās lietot arī ieročus, taču, paldies Dievam, rei. Mēs cīnāmies ar tiem, kuri izrās no nodokļu maksāšanas, tīsuprāt pieļauj grāmatvedības viltojumus, izkrāpj nodokļus, neievēro maksātnespējas likumus un visu pārējo likumdošanu, kas tieši vai pastarpināti saistīta ar valsts ieņēmumu jomu. Uz to attiecināmas arī tā saucamās «aplokšņu algas».

— Ko nozīmē «nodokļu izkrāpšana»?

— Viens no tās veidiem ir fiktīvi eksporti, kad preci no valsts neizved ārā, bet, viltojot dokumentus vai kaut kādā citā veidā noslēpj kravu. Uz robežas visu pārbaudīt arī nav iespējams, izbrauc it kā noplombēta krava, taču īstenībā tā palikusi tepat, un no valsts atpakaļ tiek saņemti 18 procenti — pievienotā vērtība.

— Vai ar visām šīm nebūšanām iespējams tikt galā ar tik nelieliem spēkiem kā divi cilvēki vienā nodaļā?

— Ja salīdzina ar citu valstu praksi, tad mums normālās darbības nodrošināšanai vajadzētu vismaz trīs reizes vairāk darbinieku. Diemžēl mums jāiekļaujas piešķirtā budžeta ietvaros.

— Kad nodokļu nemaksātāji nonāk jūsu redzesloķā? Vai tas ir atkarīgs no ilguma, kad nodokļi nav maksāti, vai no sakrātās parāda summas?

— Ir tā sacamie administratīvie pārkāpumi, kad atbilstoši likumam līdz kādam datumam uzlikts nomaksāt noteiktu summu, bet nodokļu maksātājs to neievēro. Taču ar šādiem pārkāpumiem mēs nodarbojamies mazāk. Mēs nopietnāk pievēršamies tiem, kuru darbībā ir saskatāma ļaunprātība, kuriem ir līdzekļi nodokļu maksāšanai, bet viņi no tā izvairās tīsprātīgi, izmantojot visdažādākos līdzekļus, kā, piemēram, fiktīvu uzņēmuma likvidēšanu, pārformēšanu un tamliedzīgi. Gadās, ka uzņēmums pēc kāda darbības perioda ļaunprātīgi bankrotē, par pieplašnieku tiek noformēts uz bezpajumtnieka vārda, kam nav ne ienākumu, ne oficiālas dzīvesvietas. Arī mūsu rajonā ir atklāti šādi gadījumi. Īstie «darboņi» pārvarā dzīvo Rīgā un citos ekonomiski augsti attīstītos reģionos, bet te uzpirkti kāds vietējais, kas ierodas reģistrēt «savu» uzņēmumu. Varbūt uz to brīdi nedaudzuzpucēts, ar aizdotu jaunu žaketu



● — Jā, esmu dzirdējis arī draudus, — neslēpj Valsts ieņēmumu dienesta Finanšu policijas pārvaldes Latgales reģionālās nodaļas priekšnieks. — Es melotu, ja teiku, ka nebaidos. Paldies Dievam, draudi nav izpildīti, — saka Jānis Koroševskis. Foto: M.Rukosuvējs

mugurā. Tomēr daudz izteiktās notiek lielajās pilsētās, jo mazajās pilsētās ir lielāka caurskaņība, viens otru labāk pazīst.

— Kāpēc mūsu valstī izvairīšanās no nodokļu maksāšanas notiek tik plašos apmēros? Vai tas tomēr nav simptoms tam, ka nodokļu pasta ir pārāk smaga gan uzņēmumiem, gan darba nēmējiem, jo neļauj attīstīties un arī slāpē privāto iniciatīvu?

— Es tā neteiku. Manuprāt, tas vairāk saistīs ar valsts vēsturisko pagātni. Kad sākās PSRS sabrukums, cilvēki iemācījās raut un piesavināties sev, ko nu kurš varēja. Valdīja plaša visatļautība.

Atcerieties, pie universālveikalā brīvi tirgojās ar spiritu, bet aizliegšanai nebija piemērojams neviens likums. Bet tagad grūti iejet likumības sledēs. Manuprāt, ir tikai viens nodoklis, kas varētu būt apgrūtinošs nodokļu maksātājiem. Tas ir sociālais nodoklis. Visi pārējie nodokļi maksājami tikai no peļņas. Jāatceras arī, kur nodokļi tiek izmantoti. Apmeklējot ārstu, jāmaksā simboliska samaksa, policistam par jums sniegto palīdzību nemaksājat vispār neko, bērniem izglītības iegūšana ir bez maksas. Cilvēki izmanto daudzu sfēru pakalpojumus, par kuriem netiek tieši maksāts, jo samaksās ar nodokļiem. Vienīgā problēma, kā to vispareizāk sadalīt.

— Cik jums toreiz bija gadu, kad personīgi nonācāt pie uzskata, ka nodokļu maksāšana ir svarīga lieta?

— Kad uzsāku strādāt Valsts ieņēmumu dienestā. Tas bija 1994. gadā, kad šeit sāku strādāt kā izziņas inspektors, pēc tam kļuvu par vecāko izziņas inspektoru. Pirms tam nedaudz nodarbojos ar privāto biznesu. Tādējādi nodokļu maksāšanas sfēru pārzinu no abām pusēm. Gan kā persona, kam piederējis siks uzņēmums, gan kā atbildīgs darbinieks, kuram jācīnās ar nodokļu nemaksātājiem.

— Par reģionālās nodaļas priekšnieku strādāju kopš 2002. gada. Uz šo amatu bija konkursss, kurā pieteicās piecas kandidātūras.



● Viens no Jāņa Koroševska valas priekiem ir videofilmēšana. Aizraušanās sākusies jau 1990. gadā, kad Jānis kļuva par vienu no pirmajiem videokameru īpašniekiem Preiļos. Pa šo laiku uzkrājusies bagātīga videotēka. Vasaras atvainojumi vienmēr tiek pavadīti, kopā ar dzīvesbiedri un draugiem apceļojot ārzemes. Attēlā Jānis iemūžina skaistos Krakovas skatus. Foto no J.Koroševska ģimenes albuma

politika tik nežēliga, vai ne?

— Nuuu, zināmā mērā, jā!

— Nonācām pie tā, ko minēju iesākumā. Cilvēkiem patīk labi paest, un tagad jūs varējāt būt sabiedrībā milēts un cienīts. Pašreizējais amats ir gan cienīts, bet vai arī milēts?

— Nav gan. Viens otrs bijušais skolas biedrs vai sens pazīna apjautājas, kur es strādāju. Atbildu, ka par tautas ienaidnieku. Un neviens vēl nav kļūdījies, uzminot pareizo amatu. Skumji, vai ne?

— Taču tajā pašā laikā tie uzņēmēji, kuri mēģina kārtīgi maksāt nodokļus, sauc mani paligos. Viņi cieš no tā, ka konkurenti nemaksā nodokļus. Nodokļu maksātājam savu produkciju nākas pārdot dārgāk, bet nemaksātājs to atļaujas lētāk. Savukārt klienti izvēlas lētāko. Esmu iepazinies ar nodokļu maksāšanas politiku Lielbritānijā. Pie viņiem šajā jomā viss turas uz garos gadus desmitos izkopā tradīcijām. Valstij saņemt nodokļus ir gods. Ari, pie mēram, Vācija pēc kara spēja atgūties ļoti ātri, jo nodokļiem un no uzrāditajiem nodokļiem.

— Kāda ir jūsu atpazīstamība?

— Diezin vai Preiļos ir vieta, kurā es varētu veikt kontrolpirkumu un paliku nepazīts. Man čekus izsniedz visās vietās.

— Esmu dzirdējusi par jūsu slaveno šķēru kolekciju.

— Savā laikā izmēģinājos aploķītu zīmējumu, marku, cigarešu paciņu, kaut arī pats nesmēķēju, krāšanu. Gribējās izveidot tādu kolekciju, kādas nevienam nav, lai tā ietilpu dzīvoklī, lai to varētu finansiāli atlauties un tai būtu arī praktisks pielietojums. Izvēlējos šķēres. Patlaban manā kolekcijā ir 500 šķēres. Vecākais eksponāts ir no aizpagājušā gadāsimta. Ir šķēres ar dažādu pielietojamību: sveču degļu nodzēšanai, pīcas griešanai, tortes sadališanai, vīnogu ķekaru šķēres. Tālākās šķēres vestas no Brazīlijas. Ir pasaule vienigie eksemplāri, šķēres, kuras gatavotas man. Ir šķēres — kulināri, piespraudes, brošas, auskari, pulksteņa rādītāji, ir darbināmas ar elektību, ar baterijām. Kolekcijas vērtība noteikta par aptuvei 10 000 latiem. Draugi man pat uzdāvīnāja pulksteni ar uzrakstu «Latvijas grandiozākās šķēru kolekcijas īpašniekam». Tagad gatavojos hobiju izstādei sakarā ar Valsts ieņēmumu dienesta desmito gadadienu.

L.Rancāne

LAUKSAIMNIEKIEM

Lauksaimnieki gaida palīdzību savu problēmu risinājumam

Klimatiskie apstākļi Latgalē, kas pēdējo divu nedēļu laikā ir uzlabojušies, tomēr neglābs situāciju lauksaimniecībā. Liela daļa graudaugu ražas ir neglābjami zaudēta – labība sakritusi veldrē, graudi, īpaši mieži, vārpās sadīguši. Arī iekūlums ir krietni mazāks par cerēto un zemnieki ar bažām lūkojas nākotnē.

Zaudēta lielāka daļa ražas

Preiļu rajona lauksaimnieku apvienība ir apkopojuši informāciju par saimniecībās nenovāktājām platībām un zaudējumiem, kas radušies lietavu dēļ. Preiļu rajonā 1. septembrī bija nenovākti vēl 89,3% graudaugu jeb 8337,5 no pavasarī iesētajiem 9335,95 hekt-

āriem. Paredzams, ka zaudējumi nenovāktajās platībās būs aptuveni 74% apmērā. Šie skaitļi liecina, ka naudas izteiksmē Preiļu rajona zemnieki būs zaudējuši vairāk nekā 2,7 miljonus latu. Šie aprēķini izdarīti, apkopojoj 979 respondentu iesūtītās anketas.

Preiļu rajona lauksaimnieku apvienības biroja vadītāja Valija Rusa atzinīgi novērtēja pašvaldību

vadītāju un atbildīgo speciālistu sniegtu palīdzību informācijas apkoposanā. Lai gan lauksaimniecības jautājumu risināšana nav to uzdevumu lokā, kas noteikti «Pašvaldību likumā», vairāku pašvaldību vadītāji uzskatīja par savu pieņākumu palīdzēt zemniekiem apkopot informāciju par klimatisko apstākļu raditajiem zaudējumiem. Īpašu atsaucību izrādīja Vārkavas novada, Stabulnieku pagasta, Galēnu pagasta, Aglonas pagasta, Preiļu novada, Rudzātu pagasta, Silajānu, Saunas un Sīļukalna pagasta vadītāji un lauksaimniecības konsultanti, tā «Novadniekiem» pastāstīja V.Rusa.

Zemnieki aizbildinās ar nezināšanu

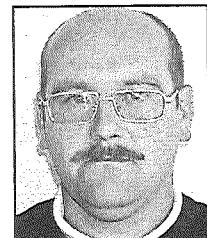
— Sarunās ar zemniekiem ļoti bieži nākas dzirdēt aizbildināšanos — mēs nezinājam. Mēs nezinājam, ka pavasārī drīkstējām pie teikties uz subsīdijām. Mēs nezinām, kā aizpildīt deklarācijas. Mēs nezinām, kā reģistrēties nodokļu maksātājos, — savas bažas par zemnieku informētības līmeni pauž Valija Rusa. Diemžēl daļas lauku cilvēku inertums bija jūtams arī līdz šim, jo kopš gada sākuma notikušajos izbraukuma semināros un mācībās, ko rīkoja gan lauksaimniecības konsultāciju

birojs, gan rajona lauksaimnieku apvienība, apmeklētāju nebija daudz, atzīst biroja vadītāja. Tagad jākož pirkstos, jo tiem, kas pava sārī savas sējumu platības nav deklarējuši, nav arī nekādu cerību saņemt kompensācijas.

Kompensāciju apmēri vēl nav zināmi

V.Rusa informē, ka pagaidām vēl nav zināms, cik lielas būs kompensācijas un kāda būs kārtība to piešķiršanā. Pagaidām ir skaidrs vienīgi tas, ka jautājumu par lieta vu raditajiem zaudējumiem Saeimas Tautsaimniecības komisija izskatis šonedēl.

Biškopju vasara tuvojas noslēgumam



No pirmajiem ziedošajiem kārkliem, mālēpēm un pienēnēm līdz vēlinajiem viršu ziediem — tik plaša un daudzveidīga ir biškopju vasara. Kāda tā bijusi šogad? Vai bišu ienesums ir pietiekams? Tie ir jautājumi, uz kuriem atbildi vēlas zināt ne viens vien pilsētnieks un laucinieks, jo katrās mājās rudens un ziemas vakaros cilvēki vēlas panašoties ar mazo, darbīgo kukainiņu sanestu saldu mu. Par biškopju vasaru «Novadniekiem» pastāstīja Preiļu rajona biškopības biedrības vadītājs GENĀDIJS KIŽLO (attēlā), kurš uztur un kopj vienu no lielākajām dravām rajonā.

Dravas pamazām atkopjas

Pagājušajā ziemā dravās bija krize. Pērnā vasara bitēm bija nelabvēliga, jo nektārs augos veidojās maz, bites vairāk vāca lapu jeb izsviduma medu. Tājās dravās, kur saimnieki šo medu bija atstājuši stropos kā ziemas barību, saimes masveidā gāja bojā. Uzturspecialisti uzskata, ka cilvēku pārtikā vislabākais esot tieši izsviduma medus, jo tajā ir visvairāk minerālvielu, tāču bišu ziemas barībai to nedrīkst stropos atstāt. Tieši šī iemesla dēļ pērnziem daudzas bišu saimes gāja bojā un pavasārī tās vajadzēja atjaunot.

Dravas Latvijā pamazām atkopjas. Stāvoklis biškopībā nav tik no pietns kā citur. Apkopotā informācija liecina, ka ziemā citur Eiropā bojā gāja pat 50% bišu saimju, kas rada nopietnu aizkavēšanos nozares attīstībā. Lai spētu darbīgās medus nesējas uzturēt labā formā, biteniekiem jābūt zinošiem un labi informētiem, jāprot sek mīgi pielietot praksē jaunākās tehnoloģijas. Pēc Genādijs Kižlo domām, Latgalē tomēr jaunākā informācija nonāk ar novēlošanos. Īpaši svarīga tā ir biškopjiem, kuri tikai sāk veidot dravas. Augusta beigās Slovēnijā notika Vispasau les kārtējais biškopju kongress. Tajā piedalījās arī Latvijas pārstāvji, kas ar uzzināto oktobrī solās iepazīstināt savus kolēgus.

Kas saražots, tas jāpārdod

Preiļu rajona biškopju saime ir

visai plaša, taču biedrības rīkotos seminārus apmeklē tikai nedaudzi. Tie pārvarā ir cilvēki, kuri biškopībā iesaistījušies ar sirdi un dvēseli. Citi ir pārliecināti, ka semināros neko jaunu neuzzinās un ir gatavi arī turpmāk strādāt pēc sentēvu metodēm. Tas nav tiesa, jo ikreiz tiek pārrunātas problēmas, spriests par risinājumiem, kas būtu noderīgi visiem.

Pašlaik aktuālākais ir biškopības produktu kopīga noīeta meklējumi. Nav taču jēgas visu gadu strādāt dravā, ieguldīt tur naudu un laiku, lai pēc tam nezinātu, kur likt medu, ziedputekšņus, propolišu un citus produktus. G.Kižlo uzskata, ka vispirms jāatrod labs noīeta tirgus, tākai tad ir jēga sākt rāzošanas attīstīšanu.

Sakarā ar bišu lielo bojāeju ziemā šoruden problēmu ar produkcijas realizēšanu nebūs. Drīz jutīsim vietējā medus deficitu, par ko liecina arī tirgus cenu straujais kāpums, salīdzinot ar pagājušā gada cenām. Pašlaik medus vidējā cena svārstās no 3,50 līdz 5,50 latiem par kilogramu.

Nevar noliegt faktu, ka liela daļa Latgales un arī Preiļu rajona biškopju ir gados veci laudis, kuriem bites ir nevis peļņas avots, bet jau gadiem ierastā relaksācijas metode, sava veida atpūta. Tādās dravās ir piecas, septiņas vai pat tikai trīs saimes. Protams, ka šie biškopji nedomā par to, kur pārdot medu, jo produkciju izdala radiem, draugiem, kaimiņiem.

Profesionālā biškopība nozīmē dažādu noteikumu ievērošanu, milzumu dokumentu, kam, no



Profesionāla drava sākas no 20 saimēm

Izrādās, ka bites gluži kā govis ir ganāmpulks. Lai saņemtu valsts subsīdijas un varētu ar speciālām atlaidēm iegādāties cukuru bišu piebarošanai ziemā, dravā jābūt vismaz 20 saimēm, kurām turklāt jābūt ierakstītam Ganāmpulku reģistrā. Ja bites tiek turētas biologiskajā saimniecībā, īpašnieki vēl saņem valsts subsīdijas par katru saimi. Bez tam, gatavojoties sākt saimnieket ar bioloģiskām metodēm, jāzina, ka nekāda šmaukšānās nebūs iespējama, jo tiek pieprasītas speciālās kartes, kur norādīta dravas atrašanās vieta, ceļutuvums, kā arī kaimiņi, kuri robežas ar minēto teritoriju.

Diemžēl šobrīd nav iespējams pateikt, cik īsti dravu ir rajonā un cik bišu saimju tajās. Varbūt tas būs skaidrs, kad, stājoties Eiropas Savienībā, biškopji saņems finansējumu — 1,5 eiro par saimi, vēl tikpat nāks no valsts. Tiesa, tas nav daudz, taču jāņem vērā, ka medus nebūt nav pirmās nepie-

ciešamības produkts, lai valdība maksātu kompensācijas vai krietni subsidētu.

Ja veidos kooperatīvus, būs jāstrādā

Ikdienai lauciniekus arvien vairāk pārliecinā, ka strādāt individuāli nav tas labākais variants. Zināms, ka valstī nodibināta Medus aģentūra, kas nodarbojas ar mārketingu, gatava iepirkīt medu no individuālajiem biškopjiem un ekspertēt to lielā daudzumā.

G.Kižlo atceras savu pagājušā gada rudens pieredzi, kad mēģinājis runāt ar kolēģiem, ka vajadzētu kooperēties. Cietu sakāvi, manas idejas neviens neatbalstīja, saka biškopības biedrības vadītājs. Pēc viņa domām, viens no iemesliem ir tas, ka ar biškopību nodarbojas gados vecāki cilvēki, kuru galvenais arguments ir, sak, cik tad nu ilgi es te saimniekošu, gan jau pats kaut kā... Bet jaunie?

Tie labi saprot, ja reiz esi kooperatīva dibinātājs, tavā vietā neviens nestrādās un nepūlēsies, pat šām viss būs jādara. Absolūti ne-

pareiza ir doma, ka kooperatīvā strādās kāds cits, bet es tikai saņemšu peļņu. Pagaidām mūsu cilvēkos nav apziņas, ka kooperācijā ir perspektīva, atzīst G.Kižlo.

Tīrgū ienāk jauni medus produkti

Augusta vidū Koknesē notika tradicionālās medus dienas, kurās Preiļu rajona biškopju saimi pārstāvēja vienīgi Genādijs Kižlo. Latvijas biškopji nesēž, rokas klēpī salikuši, viņi ir izdomas un enerģijas pārpilni, par Koknesē redzēto saka Kižlo kungs. Jūtama virzība uz priekšu, tiek piedāvāti arvien jauni un jauni medus produkti — ziedputekšņi ar salējumu, medus ar riekstiem, ievārijums ar medu, meža ogas ar medu un daudz cits.

Pircējiem tādi gardumi patik, un tas nozīmē, ka to dravu īpašnieki, kuri vēlas ar bitēm ne tikai brīvo laiku pavadīt, bet arī pelnīt, var atrast iespējas savu saimniecību paplašināšanai — Eiropā Latvijas medus ir lielā cieņā.

VIEDOKLIS

Ar ko Latvija tā izceļas, lai varētu palikt vienīgā — izolētā

Reķamas, saukļu un aģitācijas jūkli var sajukt, kādu referenduma iznākumu par Latvijas iestāšanos Eiropas Savienībā kuram «vajag». Vai kāds ir aizdomājies, ja rezultāts būs 50% + 1 balss, tad kura ir tā puse, par kuru interešu paudējiem tad uzdosies politiķi, jo šāds vairākums dod tiesības brīvi rīkoties ar valsts varu un naudu. Daļai, kas jebkuru variantu pratis pārverts sev par labu, vienīdz labi izdosies iedzīvoties kā no ES fondu naudas, tā no nekustamo īpašumu, algu un cenu krišanās, kas būtu līgiskas sekas āpus ES. Un otrādi: neveiksmieki varēs ciest gan no tā, ka naudas aprite kļūs vairāk, bet viņi tai klāt tomēr netiek, gan no tā, ka naudas vispār kļūs mazāk, viņiem tā pavisam izbeidzas un liek atdot veiksmiekiem gīmenes relikvijas un dārglietas par maizes riku.

Latvijas ikdienas dzīvē satricinājums no iestāšanās vai neiestāšanās ES būs vienādi liels, tāpēc visprātīgi katram domāt nevis kā balsojot 20. septembrī, bet kā 21. septembrī izmantojot savā labā šā satricinājuma radītās iespējas.

Cenšos saprast gan eiropesimistus, gan eirooptimistus. Optimisti tomēr iedveš kaut kādu cerību, tad eiropesimistu argumenti brīžiem liek pasmīnēt. Piemēram, kadas ražošanas nozares pārstāvīs never saprasties par sanitāriju un higiēnas normām ar birokrātiskajiem ierēdņiem, kādam nepatīk atskaišu sistēma par dažādu fondu naudas izlietojumu, kāds vispār neprot uzrakstīt projektu un iesaistīties vienalga kādā aktivitātē, jo zvīnēt netrā gultā un izslaukt vienu govi ir daudz ērtāk. Citiem liekas, ka Eiropa izputinās mūsu dabu un, ak, Dievs, mūsu kultūru, jo savējo tie ir pazudinājuši.

— Protams, pēc tādiem apgalvojumiem tas cilvēks, kas nav bijis tālāk

par savas sādžas «autolavku», tiešām tā arī domā, ka tur — ES — jau viss ir pagalam. Un tālīdz mēs iestāsimies savienībā, viņi kā sirseni klups mums virsū, lai iznīcinātu visu, kas palicis pāri no pērnā gada kūlas. Bet mana pieredze un zināšanas mani nostiprinājušas pārliecību, ka Eiropas Savienība ir mūsu iespēja, no kurās atteikties nevajadzētu. No 15 ES dalībvalstīm esmu apmeklējējis devīnas. Esmu tikusies gan ar Zviedrijas, Anglijas, Somijas u.c. valstu žurnālistiem, skolotājiem, fermieriem, pensionāriem. Esmu bijusi viņu laikrakstu redakcijās, mājās, fermās, skolās, pansionātos un pašvaldībās un tūcī savām acīm. Gribētos man, lai tādas pašas mājas būtu mūsu skolotājiem un zemniekiem, lai zemnieki kooperētos un prastu vadīt savas saimniecības kā savienībā, lai mēs esmu kvalitatīvu pārtiku un dzertu tūri ūdeni kā Zviedrijā (tur un arī citās zemēs ūdeni lieto no krāna), bērni mācās gaišas, modernās skolās, kuras apgādātas ar vismodernākajiem datoriem un citiem tehnoloģijām brīnumiem, sēz augumam atbilstošā solā, kur pa logu spraugām nevelk vējš. Tur, ticiet man, jautājums, kā izvilk dzīvību — neeksistē.

Arī putni tur čivina, dzīvnieki mežos dzīvo un vairojas, zivju pilni ezeri, upes nav izpostītas kā pie mums no mazajām hidroelektrostacijām. Piemēram, Zviedrijā un Somijā redzēsiet simtiem kilometru garus žogus gar ceļmalām, lai alņi, stūrīns un brieži neuzskrietu uz ceļa un neizraisa satiksmes negadījumus. Tur domā par cilvēku un dzīvnieku. Jā, piekrītu argumentam, ka tur viss ir dārgs, skatoties no mūsu redzes šaurā lenķa. Bet, cik aklam jābūt, lai nerēdzētu, kādu nekvalitatīvu pārtiku un preces piedāvā mūsu veikalos. Visas lētās desas, margarīni, eļļas. Varbūt ar laiku mēs pratisim

novērtēt dārgu, bet labu pārtiku, jo mums rūpēs mūsu un bērnu veselība.

Latvija nevar palikt izolēta no Eiropas. Mums nav ne Norvēģijas dabas bagātību, ne Šveices gadītu pieredzes un pārtīcas, lai paliku neitrāliem, lespiestiem starp Krieviju un Baltkrieviju, diezin vai valsts ekonomiskais līmenis augus un mēs kļūsim bagātāki. Neesmu dzirdējusi nevienu argumentu no eiro skeptika, kāpēc Latvija — vienīgā no desmit kandidātvalstīm ir tāk ipaša, ka var palikt un attīstīties ārpus ES.

Igaunji un lietuvieši nepalika malā, nobalsojot «par» ES. Pie mums vēl joprojām skan frāzes — es vēl padomāsu, valsts vēl nav gatava iestājai utt. Bet fakts ir fakts — devīnās kandidātvalstīs iedzīvotāji ir izvēlējušies sevi redzēt stabilu valstu vidū. Ceru, ka Latvija nepaliks viena un mūsu bērni nevarēs pārmest saviem vecākiem un vecvecākiem, ka igaunji un lietuvieši sen savā attīstībā ir gabala, bet valdība savukārt nepārmetīs tautai, ka tādu nabadzības ceļu esam izvēlējušies paši.

Pēc laika, kad izolācija jau kļūs par akmeni kākā, valdība atkal virzīs tautu uz apvienošanos ar kaimiņiem (cerēsim ka tās nebūs NVS valstis), bet tad mums «gudrajiem un skaitajiem» noteikumus diktēs nevis 15 valstu, bet gan 24 valstu savienība, protams, ja izteiks šo vēlēšanos.

Lai cik katram nelikots, ka latvietis, tas ir kaut kas īpašs, tomēr aizejiet 20. septembrī uz vēlēšanu iecirkni un izlemt, kur tad Latvijai īsti būt. Jā, un vēl, igaunji savā reklāmkampanjā bija paziņojuši, ja viņi neiestāsies Eiropas Savienībā, tad pienāksies ganīt latviešu cūkas. Žēl, ka mūsu reklāmas kampanjas veidotāji nav paziņojuši, ka Vitebskas gubernā kādreiz klejoja daudz lāču...

Tamāra Elste

LĪDZ REFERENDUMAM — 4 DIENAS

«NOVADNIEKS» jautā:
«Vai savu nākotni saistīt ar ES?»



VALĒRIJS PETROVS,
zemnieku saimniecības «Kalnu folvarks»
īpašnieks:

Neslēpuju, ka balsoju pret iestāšanos ES. Pret Eiropas Savienību varu minēt vairākus vienkāršus, bet pārliecinošus argumentus, kam dyveselē piekritis ikviens saprātīgs cilvēks. No vienas savienības esam izgājuši, nedabūjām necik padzīvot neatkarībā, kad jau atkal liemam nezin kur un nezin, kāpēc.

Latvija ģeogrāfiskā ziņā atrodas tik ērtā vietā, ka tā bez visādām savienībām lieliski var dzīvot, jo Eiropa tik un tā centīties nodibināt sakarus ar austrumiem, kam nepieciešams Latvijas atbalsts. Bet iestāšanās gadījumā Eiropa Latvijai uzspiedis savus spēles noteikumus.

Mūsu nekvalificētie strādnieki domā, ka varēs braukt uz Eiropu audzēt siltumnīcās sēnēs un uz valūtas kura starpības rēķina dzīvot tāpat, kā tagad. Taču valūtas starpības nebūs, jo šeit būs ieviests eiro. Būs ļoti augstas Eiropas cenas, būs augstas Eiropas algas un mūsējo ļoti zemais atalgojums. Tāpēc tā iedzīvotāju daļa, kas cer uz darbspēka emigrēšanas rēķina iedzīvoties, ļoti kļūdās. Valūtas kura starpības nebūs, tāpēc uz šī rēķina neviens nevinnēs. Turp nebrauks programmētāji vai datoru specialisti, bet mēlinstrādnieki un nopēlnis nieku.

Par mums, tik mazu valstiņu, lai šeit ieguldītu savus līdzekļus, neviens ārziemu uzņēmums neinteresēsies. Tē nav naftas, nav ogļu.

No savas pilsētības piemēra redzam, pie kā novēl integrāciju. Ierādās šeit lietuviešu tirgotāji, un iedzīvotāji uzķērās, ka preces viņu veikalā lētakas. Bet to, ka, piemēram, putraimu fasējumā ir nevis kilograms, bet mazāk un tāpēc tie lētāki, laudis neievēro. Vai arī, ka maksā nevis par litru piena, bet par 900 gramiem. Kamēr iedzīvotāji to saprātīs, mūsu rajona un valsts nauda turpinās plūst uz Lietuvu.

Arī zemniekiem iestāšanās ES nav izdevīga. Līdz šim vēl neviens kredits līdz zemniekiem pa īstam nav nonācis. Jā, protams, tie būs, bet līdz mums tā arī nenonāks, un neviens tiem galus neatradīs, tāpat kā tas nav izdevies līdz šim.

Katram cilvēkam jāpadomā, — kāpēc Eiropa mūs grib? Kapitalisti nekad nevēlas kaut ko tāpat vien. Viņi mūs var gribēt tikai ar vienu priekšnoteikumu, — lai iedzīvotos. Eiropa cauri Latvijai veidos tiltu no Rietumiem uz Austrumiem, izmantojot mūsu dzelzceļus, terminālus, caurules, bet tas notiks, mūs apejot.



VITA BRĪŠKA,
Preiļu Valsts ģimnāzijas 3.b kursa audzēkne:

Noteikti balsoju par iestāšanos Eiropas Savienībā. Es darbojos klubā «Māja» un tieši ar klubā palīdzību esmu daudz ko uzziņājuši par Eiropas Savienību. Mums ir notikušas daudzas nometnes, semināri, lekcijas, ar kuru palīdzību esmu ieguvusies plašu informāciju par ES. Uzskatu, ka tā dod ļoti plašas iespējas. Sevišķi attiecībā uz jauniešiem un bērnu nākotni, kas vēl mācās skolu.

Mūs sagaida daudzas izmaiņas, un tās bus labas. Valsts ar ES palīdzību attīstīsies, un attīstības sekas būs ievērojama uzlabošanās pensionāriem, uzņēmējiem, zemniekiem. Tāpēc iestāšanās Eiropas Savienībā cilvēkiem būs plaša iespēja ceļot un arī strādāt ārpus savas valsts robežām. Tas attiecas arī uz mācībām un kvalitatīvākas izglītības iegūšanu. Latvija ar ES sniegtu palīdzību attīstīties pietiekami, lai šeit būtu pietiekami darba vietu jauniem, uzņēmīgiem cilvēkiem.

Jau patlaban daudzas nozares ir jutams Eiropas Savienības sniegtais ieguldījums. Valstī ienāk dažādu fondu, piemēram SAPARD un PHARE līdzekļi. Arī jaunieši var rakstīt projektu programmai «Jaunatne» un sanemt materiālu atbalstu savu ieceru realizēšanai.

Man vienaudžu vidū ir dažādi uzskati. Nācies diskutēt arī ar eiro skeptiķiem. Taču viņu argumenti pret iestāšanos ES nav nopietni, visbiežāk tie ir saklausīti stereotipi. Viņi mēdz iebilst, ka var izdzīvot latviešu valodu vai kultūru, ka Eiropa kaut ko uzspiedis. Īstenībā tā nemaz nav. ES iestājas par to, lai katra valsts saglabā savu identitāti, nevis to pazaude.

Aicinu visus jauniešus balsot par Eiropas Savienību, jo nākotne pieder jaunajiem cilvēkiem.

L.Ran

Foto: M.Ruk

Pieaugušo izglītību pārrunā ar Valsts prezidenti Vairu Vīķi-Freibergu

12. septembrī Latvijas Lauku sieviešu apvienība (LLSA) organizēja tikšanos ar Valsts prezidenti Vairu Vīķi-Freibergu, lai pārrunātu jautājumus par pieaugušo izglītības problēmām un apspriestu situāciju laukos.

Tikšanās notika Cēsu rajona Ligatnes pagastā viesu mājā «Upmalī», kur sapulcējās ap 70 sievietes no visiem valsts reģioniem. No Preiļu rajona uz tikšanos bija aizbraukus trīs pārstāvēs — Preiļu rajona padomes attīstības plānošanas nodalas vadītāja Elita Jermolajeva, zemniece Ineta Liepniece un sieviešu klubā dalībniece Inta Pauniņa.

Prezidenti simboliski sagaidīja četru Latvijas novadu — Latgales, Zemgales, Vidzemes un Kurzemes — pārstāvēs. Pēc dziesmota ievada un apsveikuma uzrunām rāsījās diskusija par aktuālām problēmām — nepieciešamību pēc pieaugušo izglītības un mazajām iespējām to saņemt, mazo lauku skolu likteni, kavējošajiem faktoriem uzņēmējdarbības attīstībā, sievietes vietu un lomu mūsdienā Latvijas laukos.



● Valsts prezidente Vaira Vīķi-Freiberga sarunā ar Preiļu rajona pieaugušo izglītības konsultatīvās padomes priekšsēdētāju Elitu Jermolajevu un Latvijas lauku sieviešu apvienības pārstāvēm.

Tā kā prezidente V.Vīķe-Freiberga ir bijusi daudzos pagastos, viņa labi izprot situāciju. Ir svarīgi, lai visi centos labi izpildīt savu darbu — gan valdībā, gan katrā pašvaldībā. Uz to jāaicina arī laukus iedzīvotāji, uzskata prezidente.

Pieaugušo izglītības apvienības izpilddirektore Inta Paegle pārstāvēja par apvienības darbu un izteica cerību, ka arī valsts līmenī

sāks nopietni domāt par pieaugušo izglītību, jo tā nevar būt tikai pašvaldību un sabiedrisko organizāciju pārzīņā.

Lauku sievietes bija uz tikšanos ieradušās ar pilniem grozījumi, visi varēja nogaršot gan kurzemnieku skandraus un kazas sieru, gan marinētas sēnes un salātus, gan kliņģerus, tortes un citus ēdienus. E.Jermolajeva

«Novadnieka» projekts: uz rajona robežas VĀRKAVAS NOVADĀ

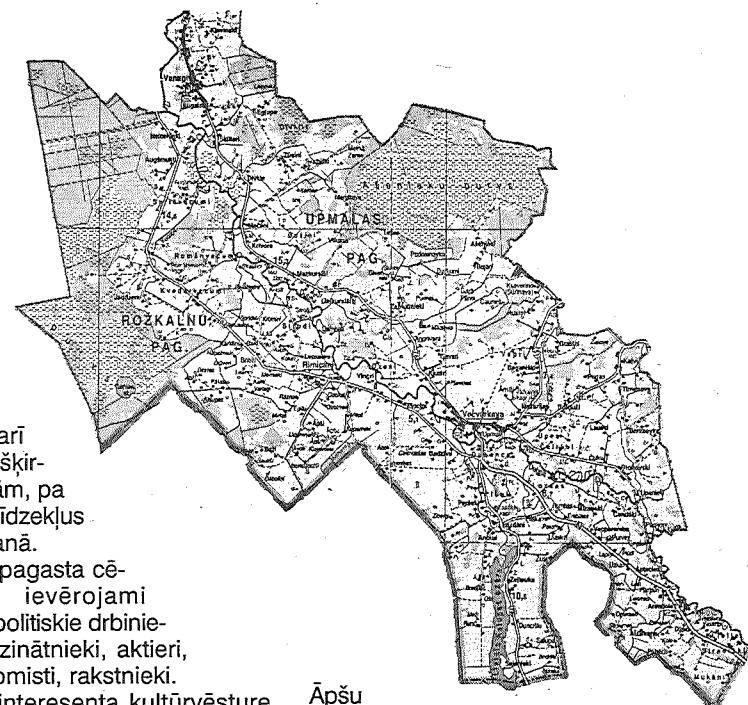
Vārkavas novadam dienvidu robeža ar Daugavpils rajonu radusies pēc tā izveidošanas, apvienojoties Rožkalnu un Upmalas pagastiem. Rožkalnu pagasta savdabība ir tāda, ka tas izstiepts vismaz 33 kilometru garumā, savukārt platuma ziņā tas ir daudzākā ūjums. Visā garumā pa pagasta vidu līdz pat Līvāniem ved labs zemes ceļš, bet no šī ceļa līdz pagasta, novada un rajona robežai ēri piebraucams pa samērā jauniem ceļiem. Jau vēsturnieks Antons Anspaks savā darbā «Preiļu novads» uzsvēris, ka Rožkalnu pagasta teritorijā izsenis izveidojies daudz labu saimniecību. Par to var pārliecināties arī šodien. Vārkavas novada domes darbinieki, izsniedzot novada karti, komentē stāvokli gar ro-

bežu. Apdzīvotas vietas, desmitiem piemājas un zemnieku saimniecību. Nomale šī vārda izpratnē Vārkavas novadā nepastāv. Pamesta māja ieraugāma retumis. Taču nākotne nebūt nav tik optimistiska. Apdzīvotās vietās ar skanīgajiem nosaukumiem: DĒLUSALA, ALUSSALA, IZDEGAS, ANDINI, RUNCI, RUDENOVA, SALENIKI, ZEĻTAUKA, AIZALKSNE un citās daudz gados vecu iedzīvotāju, kuru lielie, pieaugušie bēri dzīvo un strādā tālu prom. Pagādām veciši saviem zemes hektāriem nelauj aizaugt ar kārkiem un usnēm, brīvdienās pie zemes darbiem atvilonit arī mantiniekus. Taču cerību, ka viņi te varētu atgriezties uz palikšanu, tikpat kā nav. Ja nu tālā nākotnē, kad paši ieradīsies šeit pavadīt vecum-

dienas. Tāpēc arī negrib pavismi šķirties no šim mājām, pa laikam ieguldīt līdzekļus to pieremontēšanā.

No Rožkalnu pagasta cējušies daudzi ievērojami sabiedriskie un politiskie drabinieki, garīdznieki, zinātnieki, aktieri, žurnālisti, ekonomisti, rakstnieki.

Pagastam ir interesenta kultūrvēsture. Arendoles un Rimicānu tuvumā kopš 19. gadsimta vidus zemi iepirkusi un iekārtojušies uz dzīvi daudzi luterīci. No dažādiem Latvijas novadiem. Tāpēc šeit joprojām darbojas luterānu baznīca. Diemžēl draudzes locekļu skaits ir strauji sarucis.



Āpšu kapsētā, kurā galvenokārt apbedīti luterāni, uz pieminekliem lasāms, ka te arī palikušas Rāceņu, Pakavu, Krēslīnu, Stulpiņu, Upīšu, Dancišu un citas pārnovadnieku ģimenes.

Kaimiņos ar lidlauku

Kur tad te ir tie zuši, jautājam Zušu mājas saimnieci **SILVIJAI GRĪŅEVĪČAI**, kuru atrodam īsti rudenīgā nodarbē – pie kartupeļu kaudzes. Viņa apgalvo, ka nosaukums cēlies no netālā Kalupes ezera, kurā zuši mītot. Zīvis pusdienu galdam reizēm sagādā arī viņas bēri. Ģimenes māte ir priesīga, ja izdodas savilk galus, lai visi no kuplā bērnu pulka justos paēduši. Savā patstāvīgajā dzīvē iekārtojusies tikai vecākā meita, kas Silvijai piedzimus pirmajā laulībā. Pirms pāris mēnešiem māju atstājis arī Aleksandrs, kas patlaban dienē Nacionālajos Bruņotajos Spēkos. Mātes atbalsts vajadzīgs deviņpadsmītāgajai Vitai, kura pēc 12. klases absolēšanas patlaban apgūst profesiju, astotklasniekam Mihailam un jaunākajam dēlam Andrim. Pēdējos gados viņš mācās Rudzātu speciālajā internātskolā. Mātei iztikšanas rūpes palīdz dalīt viens no vecākajiem dēliem – Vladislavu, kurš iekārtojies darbā gaterī.

Silvija nesūrojas. Tikai laiks un piedzīvotais sejā ievilcis rūgtus vaibstus, un smaida parādās reti. Toreiz, kad viņa ar viru, padomju

armijas militārpersonu, baltkrievu pēc tautības, veidoja savu ģimenes dzīvi, viss bija labi. Dzīvoja Tukumā, pēc tam Igaunijā. Piedzima un auga bēri. Vēsturisko pārmaiņu laikā, kad okupācijas karaspēkam nācas atstāt Latviju, vīrietis neizturēja notiekošo. Viņi atgriezās Silvijas tēva mājās, bet lauku darbi militāristam šķita par smagu. Viņš izvēlējās šķiršanos no sievas un savu bērnu pamešanu, deklarējot, ka grib nevis vergot, bet «dzīvot kā baltais cilvēks». Kopš tiem laikiem, gadus sešus, Silvija par bezatbildīgo vīrieti vairs neko nav dzirdējusi. Uzskata, ka viņš ir atgriezies Baltkrievijā. Vīrietis pilnībā izvairījies no līdzdalības bērnu uzturēšanā un audzināšanā, netika maksājis pat alimentus.

No Grīnevīču mājām līdz Vārkavas novada un Preiļu rajona robežai kilometri pieci. Taču aiz mājas sākas mežs. Kā atceras Silvija, pērnajā karstajā vasarā pa naknītē regulāri pajaudis ūdens no govju dzirdināmajiem traukiem. Kad pieķersti vainīgos, tie izrādījušies meža dzīvnieki. Alpi. Ūdeni ar zirgu vedusi no ezera. Par pēdējo savāktu nauduņu šovasar pie-

mājas izrakts dīķis, lai ūdens piektu vienmēr.

Jā, par sevi un bēriem cīnos viena pati, sakā Silvija. Reizēm paveicas. Reizēm nepaveicas. Mēģina iztikt ar piemājas saimniecības ienākumiem. Tur slaucamas govis, jaunlopus, cūkas. Bet savas tehnikas nav, un vienmēr kāds jālūdz palīgos. Silvija atzinīgi vērtē kaimiņu un mājas palīdzību. Viņa atstrādā, novāc zemenes vai rok kartupeļus, izpalīdz arī ar savu zirgu. Atvest, aizvest. Mājās čakli strādā visi bēri.

Dzīvošana nomālē visvairāk apgrūtina tādā ziņā, ka autobusu satiksme ir neērtā. Lai pēc mājās pavadītām brīvdienām uz Rudzātu internātskolu pavadītu dēlu, nākas ziedot vai visu dienu. Pussešos no Upmalas atiet autobuss. No mājas jādodas pusēetros vai arī kāds jāprasa aizvest. Preilos jāpārsēstas citā autobusā, ar ko var nokļūt līdz Rožupi. No tās līdz skolai paliek vērāki kilometri.

Kaimiņos stāv tukša māja, īpašniekiem vieta likusies par tālu. No pagalma labi redzams bijušais lidlaiks. Ar plašām iecerēm, bet civilistiem nezināmiem mērķim



Spēki iet mazumā, bet bēri vēl nav nostājušies uz savām kājām, atzīstas Silvija Grīnevīča. Nomales grūtības viņa visvairāk izjut sakarā ar neērtu autobusa satiksmi un tālo ceļu līdz skolām.

būvēts, tā arī nekad neizmantots. Tagad to pārņemusi bērzu jaunaudze, uz kuru Grīnevīču ģimene iet sēdot. Lidlaukam paredzētājā teritorijā savulaik bijušas četras

viensētas, kuras nojauktas pirms stratēģiskā objekta būves. Ģimenes ar bēriem pārcēlušās projām. Džungli, — vienā vārdā atliekas no būves raksturo Silvija.

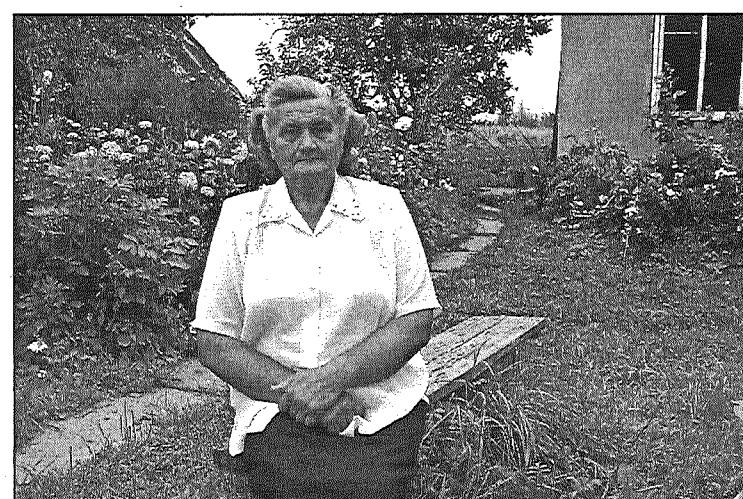
Mežs nāk uzbrukumā

MONIKA KUSIŅA, pensionēta bibliotekāre, par Alussalas nosaukuma izcelsmi neko nav dzirdējusi, bet atceras vēl neparastāku apdzīvotās vietas nosaukumu – Ūkstiņi. Tagad gan vairs tur esot palikusi tikai viena māja. Liepu māju saimniece atzīstas, ka šeit, attālu no novada centra, jūtas brīnišķīgi. Viņa pat neuzskata, ka te būtu kāda nomale, kaut arī aiz pagalma ar savu noslēpumainību biedējošs šalc Nicgales mežniecībai piederošais mežs. Taču Monika Kusiņa nobājusies, ka viņas labi uzturētājā saimniecībā nav jaunu darba roku. Pirms vairākiem gadiem aizsaulē devies vīrs, bet abi bēri labi iekārtojušies galvaspīselē un tās tuvumā. Dēls vada paju sabiedrību, meita strādā TELE – 2. Tīrais gaiss, klusums, mežs ar sēnu un dzērveju bagātībām, viņuprāt, nav lietas, kas liekamas svaru kausā pretī tādām ērtībām, kā skolas tuvums, datori un mūzikas nodarbības labu speciālistu vadībā. Tas pieejams maz-

bēriem, dzīvojot Rīgā un tās tuvumā.

Līdz tuvākajai medicīnas iestādei pieci kilometri, līdz autobusa pieturai – četri. Kusiņu ģimene tā sauktajā Breša laikā parūpējusies par savu zemes gabala meliorāciju un ceļa salabošanu. Pat pēc lietavām vieglais auto var atripināties līdz sētsvidum. Meitas un dēla ģimenēm mātes apciemošana problēmas nerada. Māmuļas turas žirgti, un vēl patlaban tur trīs slaucamas govis. Prot iegūt kvalitatīvu pienu, izpildīt piena pārstrādātāju prasības un ik pārādienas savācējiem nodot pāri 60 litriem. Par piena kvalitatīti pārliecināmies arī mēs, garšojot saimniecības mājas kulto sviestu. Viņai sava, neparasta tehnoloģija. Krējumu nelielā blōdā kūl ar karoti. Kad sviests saiet pikuci, pievieno otru krējuma porciiju un tā tālāk.

Taču cik ilgi pastāvē viņas saimniecība? Grāvji atkal sākot aizaugt ar kārkiem, pjavas stūri mežs nākot uzbrukumā, uzdīgusi



Monika Kusiņa savā dzīvē ne no meža iemītniekiem, ne tumšā mērojamiem ceļa gabaliem nekad nav bijusies. Balsi bija tikai no «načālniekiem», viņa stāsta, atceroties dusmīgo un klaigājošo kultūras nodalas vadītāju.

vesela jaunaudze bērzu. Pēc pāris paaudzēm atkal nāksies līst līdu-

mus.

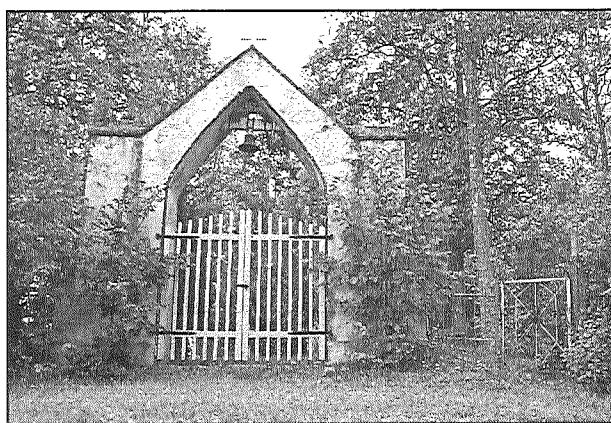
Zeme te laba, visi dzīves apstākļi brīnišķīgi, tikai nav, kas gribētu dzīvot, rezumē saimniece. Pēc 38 bibliotēkā nostrādātāiem gadiem, kas visvairāk iespāidojuši kāju stiprumu, jo prāvais ceļa gabals uz darbu sniegos un rudens

dubļos vienmēr tika mērots kājām, Monika grāmatu pasaules varoņus apciemo reti. Daudz lasījusi jaunībā. Tagad brīvajā laikā pēc saimniecības darbiem vairāk patīk izbaudīt apkārtējās dabas skaistumu, vērot dzīvo radību, kas nereti gan saimnieci sarūgtina. Reiz mežacūkas pamaniņus izrakt un apēst iestādītos kartupeļus. Pat vistu mūžs visbiežāk ilgst tikai vienas ziemas garumā, kāmēr tās uzturas kūti. Pavasaros tās nolasot lapsas.

Brīvajā laikā Monika nereti izpilda arī ligavu pasūtījumus noādīt zeķes vai cimdu, kas pēc tradīcijas kāzās dāvināmas jaunajiem radiem. Viņa aprūpē plašu silumīni ar tomātiem, tos konservē. Vai 67 gados nav par grūtu ar tik plašiem saimniecības darbiem un visu pārējo tikt galā? Vai tad es sēdēšu kājas sakrustojusi un gaidīšu, kamēr nomirstu, atjautā «Liepu» saimniecie.



● Zinātāji stāstīja, ka šī arī esot īstā Alussala māja. Tagad pamesta un bez pastāvīgiem iedzīvotājiem. Vai šeit dzīvojusi kāda aldaru dzimta, vai miestīņa dzērāji? Kas to lai tagad zina. Varbūt pasaulē izklīdušās dzimtas locekļi vēl glabā vēctēvu nostāstus par mājas vēsturi.



● Āpšu kapu kalniņa zvans iezīvājis pēdējo gāju-mu daudziem Sēlijas novadu zemkopjiem, kuri pirms diviem gadsimtiem sāka iepirk zemi Latgalē, cēla šeit mājas un kopa tirumus.



● Uz Kalupes luterānu baznīcu, kura atrodas Vārkavas novadā un pieder luterānu draudzei, pa šo ceļu, kas iezīmēts arī kartē un uz ko attiecas apzīmējums «valsts ceļš», nokļūt nevar. Cita oficiāla ceļa nav. Tāpēc draudzei saviem reliģiskajiem rituāliem nereti jāizmanto skolas nams.

Gimenē pārstāvētas visas profesijas



● Balsot vajag par Eiropu, sa-ka Stirnu māju vecais saimnieks Antons Soms. Ka tikai ne-atnāktu krievs. Janīna piekrīt.

Pēc gara braucienā apkārt Kalupes ezeram celš ieved SOMU mājās, kurām dots piemērots no-saukums «Stirnas». No Stirnām līdz autobusa pieturai – kilometrs, tas kursē divas reizes nedēļā. Vēikals atbraucot pats, saimnieki stāsta par autoveikala pakalpoju-miem. Agrākajos laikos mājas skaitījusās Kalupes pagastā, kas esot tuvāk, bet padomju laikos «pārcelti» Rožkalnu piederībā.

Mājas saimnieki – 85 un 75 ga-dū slieksni pārkāpušie Antonis un Janīna vispirms izstāsta par sa-viem četriem bērniem un viņu pa-nākumiem. Henriks ir profesors Daugavpili. Rēgina strādā veikalā Rīgā. Pierakstiet, ka mūsu gimenē ir pārstāvētas visas profesijas, pie-kodina Janīna, — ārsts, tehnikas nozares inženieris, vēstures profesors. Visus bērnus esmu izmāci-jusi, trīs ir beiguši augstskolas. Bi-jā gadi, kad studēja visi vienlaikus. Arī tajos laikos nav bijis viegli bēr-nus skolot. Bet mēs centāmies, strādājām, lai bērni izglītotos un nesaigātu ar pudelēm, saka māte par savas dzīves galveno mērķi.

Māju apkārtnē valda miers un klusums. Garām staigājot tikai sē-notāji, bet ziemā – mežstrādnieki. Trīs apkārtējās mājas tukšas. An-tongs izstāsta, kur katru no gime-nēm palikusi. Vecie nomiruši, jau-nie izkliduši pa pasauli.

Somu māja, tāpat kā tagad tas vērojams daudzās citās, veic vai-rakas funkcijas. Pirmkārt, tā ir dzī-ves vieta iepriekšējās pauzdzes pār-stāvjiem, kuriem vēl pietiek spēka minimālai naturālai saim-niekošanai ar govi, zirgu, ruksi, vis-tām un kartupeļu vagām. Otrkārt, tā ir vieta, kas pamazām pārtop par vasaras un atpūtas māju jauno gimenēm. Tas vērojams arī šeit. Savdabīgs dīķu veidojums, atpū-tas stūrītis, apstādījumi, topoša sauna, vēctēva pirts ar lāvu, «štābi-ni» mazbērniem. Treškārt, tā jo-projām glabā latviešiem raksturigo lauku kultūrvēsturisko vidi un tra-dicionālās saimniekošanas iezīmes. Stirnās audzē pat rūdzus.

Zemi tikai bitēm

Apkārt Kalupes ezeram ir vai-rakas apdzīvotas vietas. ŽENIJA CIRŠA, žurnālistu pavadone šajā braucienā, izvēlei piedāvā vairāku labu saimnieku uzvārdus, tomēr nolemjam palūkoties, kā klājas Skrāgu mājās, kuras apdzīvo vīrs ar sievu un brāli. Visu mūžu aiz-vadījuši bez elektrības.

Pie vecajām mājām pārsteidz ābeles, kas likst zem ābolu ražas. No kartupeļu vagām nāk pats saimnieks, zīrgtais VLADIMIRS SKRĀGIS. Neskatoties uz lielo vecumu – 84 gadiem, ātrs un apsviedīgs. Viens un divi atbildējīs uz jautājumu par āboiem, — tas tāpēc, ka viņam esot bites, kas pa-centušās ābeles apputeksnēt, ve-cais vīrs taujā Ženījai, kā likumīgi noformēt mājas dāvīšanu ar testa-mamentu, un arī medību bise kā-dam jānovēl. Zemi, kamēr dzīvs, nedošot nevienam, tikai bitēm, kur piemesties. Uz nūjiņas balsto-ties, no istabas iznāk viņa dzīves-biedre IRMA. Viņa par pāris ga-diem vīra vecumu pārsniegusi.

Trešajam māju iedzīvotājam – Vladimira brālim esot pat 91 gads.

Ulmaņa laikos dzīvojām labi, bija lieli šķūni, labi zirgi, maize auga bagātīgi, stāsta saimnieks, bet tagad nekā. Mani nosauca par legionāru un elektrību ne-ievilka, bet visiem apkārtējiem to ievilka, atceras sirmais namatēvs. Taču tuvāka saruna par elektrības tēmu neizdodas. Par ievilkšanu pieprasīti 700 lati, kur viņam tādu naudu nemēt? Ja zinātu, ka šāda attieksme, nebūtu ļavis uz savas zemes uzstādīt transformatoru.

Vladimiram daudz mīļaks tems ir par Otto pasaules karu. Ja vien ir klausītāji, tad atmiņas par legionāra gaitām un gūstu var stāstīt plašas un garas.

Raibu raibie notikumi abu mū-žā piedzīvoti. Laima gan šim pā-rim nav sūtījusi bērnus, arī brālis palicis vientoļnieks.

Mājas saimnieki neuzskata, ka viņi dzīvotu nomālē. Ja arī ir kā-das neērtības, tad tās esot lielā vecuma, nevis attāluma dēļ. Pie-



● Irma un Vladimirs Skrāgi par referendumu nedomā. Man tā Europa bijusi nebījusi, saka saimnieks. Viņā sakrājies daudz aiz-vainojuma par attieksmi pret legionāriem, par to, ka kompen-sācija no Vācijas gājusi secen. Tomēr pēc ilgākām pārdomām atzīst, ka balsošā gan piedalītos, bet ne vienam, ne otram neesot spēka nokļūt līdz vēlēšanu iecirknīm.

mēram, piens putrai pielejams no skārda kārbiņām. Iebiezīnātās. Siguldā dzīvojošais krustdēls atve-dot veselus kasti, un gadam pie-tiekot.

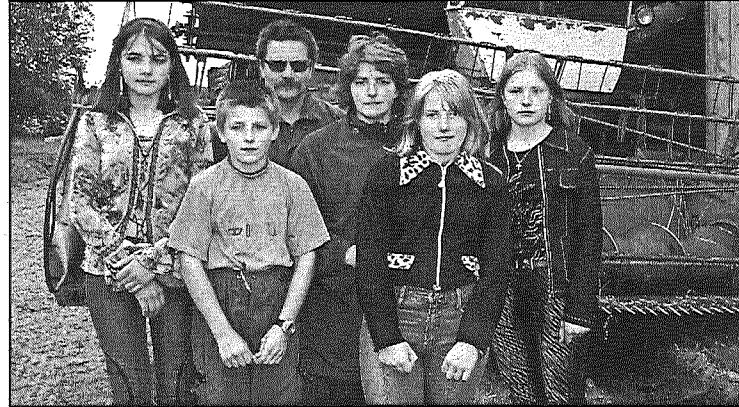
Bet maizi joprojām cep pats

Vladimirs. Tāpēc arī tik ilgi dzīvo-jam, viņš saka, jo ēdam pašu cep-to maizi un savu medu. Tikai ista-ba ziemā stipri auksta, sūrojas Irma.

Kam piederēs nomaļu nākotne?



● Jāzepa un Veronikas Mukānu labi uzturētās un koptās mā-jas ar panākumiem ir piedalījušās pagasta sakoptības skatēs.



● Zemnieku saimniecībā «Jaunie lielozoli» pietiek jaunu un stipru roku, pietiek nākotnes sapņu un šodienas darbu, lai sapniem būtu nodrošinājums. Vai tie saistīs ar lauku dzīvi? Pa-gaidām atbildes nav. Vita un Jānis Šalkovski kopā ar meitām Sanitu (no kreisās), Ligitu, Līgu un dēlu Mārtiņu rudens darbu steigā atrada laiku kopīgam foto.

Pa rajona robežu nav tāda ceļa, pa kuru varētu braukt no mājas mājā. Pēc katra apciemojuma vispirms ir jāatgriežas uz pagasta galvenā ceļa, jābrauc pa to uz priekšu un pēc tam atkal jānogrie-žas uz nomales mājām. Uz labu laimi, tikai pēc uzvārda izvēlamies divas pēdējās, ar kuru apmek-lējumu braucienu Vārkavas no-vadā grāsāmies beigt.

JĀZEGA un VERONIKAS MU-KĀNU mājas neatbilst nekādiem priekšstatiem par bieži redzē-tām latgaliešu sētām. Tās kādreiz būvētas ar vidzemniecisku vērienu. Nav brīnuma, ka padomju va-ras pirmssākumos dzīvojamā māja ja piedāgota klubu vajadzībām, bet kūts nacionalizēta un tajā iekārto-ta cūku ferma. Saimnieki no iz-vešanas bija spiesti slēpties un bē-

guļot. Interesantas ir abu pen-sionāru atmiņas par māju atgū-šanu, par kaķenīti, kura, septiņus gadus dzīvodama klubā, gaidīja savu bijušo saimnieku atgriešanos, par stāšanos kolhozā, par zirgiem, kurus Jāzeps kopa, un brašo ēr-zeli, ar kuru guva uzvaras vezum-nieku sacensībās. Tagad šo māju uzturēšana notiek ar dēla, meitas un vedeklas spēkiem, par kuriem Mukānu mātei daudz labu vārdu. Pasaulē nav labākas vedeklas par manējo, saka Mukānu saimniece. Bet saimnieks nedzīvo tikai pagāt-nē. Vēl pirms pāris gadiem no sudrabītoliem līdz mājai izvei-dota un rūpīgi kopta gara aleja.

Ne Mukānu gimenē, nedz netālie kaimiņi, jaunie zemnieki JĀ-NIS un VITA ŠALKOVSKI savā saimniecībā «Jaunie lielozoli»

vēl var pārvērst lietojamā labībā. Arī Vitai darbu kalns pāri galvai – slaucamās govīs, cūkas, barības sagatavošana. Vecāki jūtas prie-cīgi, ka ar katru gadu saimniecības uzturēšanā aizvien jūtamāks bēr-nu darba ieguldījums. Bet nezin, vai lauku darbu smagumu izbau-dījusie bērni kādreiz gribēs šeit palikt, spriež Vita, un viņas pār-domas sasaucas ar jau piedzīvoto citās laukus mājās. Arī neviens no bērniem šajā sakarībā patlaban vēl nevar dot pozitīvu solījumu. Māte saviem bērniem vēlētos vieglāku dzīvi, nekā tā patlaban ir vecākiem.

6. un 7. lappus i sagatavoja I.Rancāne. Foto: M.Rukosujevs

UZMANĪBU, «NOVADNIEKA» ABONENT!

**Speciāls piedāvājums –
abonēšana ar atlikto
maksājumu!**

**Turpmāk
publicēsim tikai
ABONĒŠANAS
KARTĪTI.**

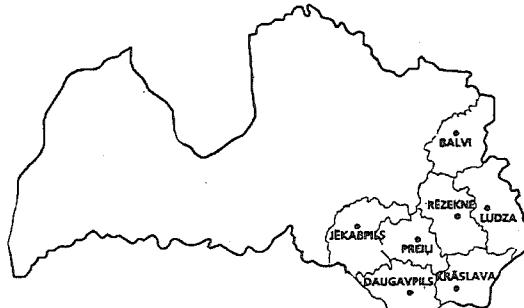
Lielākā daļa mūsu lasītāju abonē laikrakstu vienam mēnesim, jo ne katrs var atlauties noformēt abonentu ilgākam laikam. Lai rēķinatos ar jūsu laiku un naudas tēriņu, izprotot jūsu vēlmes un iespējas, «Novadnieks» redakcija piedāvā pilnīgi jaunu iespēju — ABONĒŠANU AR ATLIKTO MAKĀJUMU. Tas jums neradis pildus izdevumus, bet dos iespēju veikt maksājumu izdevīgā laikā un vietā.

Kas jums jādara:

aizpildiet un nosūtiet mums laikrakstā publicēto abonēšanas pasūtījuma kartīti, bet norēķineties redakcijas reklāmas un sludinājumu nodaļā līdz katra mēneša pēdējam datummam. Ja visu laiku «Novadnieku» abonejat pa vienam mēnesim un esat pārliecināts, ka to darīsiet arī turpmāk, tad tagad, noformējot parakstīšanos redakcijā kaut vai līdz gada beigām, jums nebūs jāuztraucas par to, ka to varētu aizmirst vai mēneša beigās nepiektiku naudas kārtējai abonēšanai;

</

KAIMINU RAJONOS



BALVU RAJONĀ

Pils ielas bērniem – vasara kā nometne

Vinjiem ir sava vasaras māja ar brīvdabas estrādi, savs dīķis, savs volejbola un futbola laukums, savs basketbola grozs. Viņi ir bagāti, jo viņiem būs skaistas kopīgas bērniņas atmiņas.

Kas viņi ir?

Santas, Kristīnes, Laimas, Raivja, Eduarda, Viestura, Krišjāna, Roberta, Arņa, Sanda, Vaņas, Diānas, Modra, Daces, Edmonda, Naura vecāki ir īsāku vai ilgāku laiku pazīstami, un viņu draudzību turpina bērni, spēlējoties vienā «smilšu kastē». Pils ielā Roberta vecmamma Albīna. Veinas mājas apkārtē Viļakā. Viņiem vasaras brīvdienās piepūcējas arī rīdzinieki Valters, Rihards, Jānis un Reinis.

Viss sākās ar vasaras mājiņu

«Dāmu klubīnam «Marienhauzen» viens no darbības virzie-

niem bija jaunatnes audzināšana. «Mums ir izdevies lieliski nodarbināt savus bērnus visu vasaru, piedāvajot viņiem dažādas idejas tā, lai bērni tās uztvertu kā savas iecerēs. Mani priece tas, ka visi šie bērni pagājušā mācību gada beigās no skolas atnāca ar diplomiem, ka viņi ir labākie skolēni. Tas nozīmē, ka bērni ir uz īstā ceļa,» stāsta vecmamma Albīna.

Pagājušajā rudenī tapis namiņš, kuru bērni uzbūvējuši, kā paši pratuši, no sadabūtiem dēļiem. Uz namiņa atklāšanas ballī bērni ar groziņiem aicināja vecākus un vecvečākus, bet priekšnesumus rādīja brīvdabas estrādē starp četram eglēm. Vēl siltajās dienās katru svētdienu bērni namiņā pulcējās uz pasaku pēcpusdienu, kas vēlāk notika istabā. Katrs kaimiņš bija izlasījis pasaku, lai to varētu pastāstīt saviem draugiem, bet, piemēram, Viesturs, kurš vēl neprata lasīt, pasaku sacerēja pats. Bērni paši viens otru vērtēja.

Dīķis, kur mammām dežurēt

Šopavasar, gaidot vasaras peldēšanās sezonu, izraka dīķi, kas vienā galā ir trīs metrus dziļš. Auglīgajā augsnē kārtā puikas iestādīja samtenes, kas kupli saiedējušas un nosedz nelīdzenos uzkalniņus.

Lai peldētos, vajadzīga arī gērbtuve, tāpēc bērni izsludināja projektu konkursu, kurā katrs kaimiņš uzzīmēja, kādai vajadzētu izskatīties gērbtuvei. Ikiens no 14 projektiem saņēma diplomu ar vērtējumu. Gērbtuvi būvēja, ņemot vērā labākas idejas no visiem projektiem. Katrs atnesa no savām mājām tādus dēļa gabalus, kādi katram bija pieejami, sagrieza vajadzīgos izmērus, sasita, un gērbtuvei gatava. No mājām atnesa arī krāsas, izkrāsoja pa dēlitum un uzrakstīja savu vārdu. Rīdzinieku vecmāniņa ar audumu izpolsterēja gērbtuves iekšpu-

si, lai skabargas neieduras dībenā, un sarūpēja arī paliktnīti kājām.

Pie gērbtuves bija soliņš, kur dežurēja kāds no vecākiem. Visainrautīgākais peldētājs bija Viesturs. Viņš ir dzimis Ūdensvīra zīmē, tāpēc ūdens vilinājumam neespēja pretoties pat aukstā laikā. Peldēšanas tehnikā vislielākais speciālists bija Vaņa, kurš bija skolotājs un treneris mazākajiem. Kaimiņiem vispopulārākās peldēšanas tehnikas bija «bombačka», «zaldātīni», «salto», «balerīna», «salauzta nagliņa» ar vairākiem paveidiem.

Arī gērbtuves atklāšanai organizēja ballī ar interesantām atrakcijām, pārgērbšanos.

No laipas tiltiņš

Ievērības cienīgs apskates objekts ir tiltiņš ar margām. Iepriekš pāri grāvīm bija šaura laipiņa, kurai ne vienmēr varēja veiksmīgi pābraukt pāri ar velosipēdu, tāpēc kādu dienu Raija tētis sarū-

pēja dēlišus un pa vienu dienu bērni uzmeistarjoja glītu tiltiņu ar margām.

Laukums ar treneriem

Šajā plāviņā kādreiz ganījās gotiņa un teliņš, bet tagad te ir ierikots volejbola un futbola laukums, basketbola grozs, bet Roberts nupat ir pabeidzis būvēt līdzsvara šūpoles. Viestura un Krišjāna mamma Ērika bija volejbola trenere, bet Arņa tētis Aivars bija futbola treneris. Visu vasaru sporta laukumā kūsāja dzīvība: spēlēja bērni un vecāki, dažkārt spēles ievilkās līdz vēlai naktij. Vaņa organizēja dažādas stafetes, kur viņš bija lielisks treneris un komentētājs. Atceroties pārgājienu apkārt ezeram, radās ideja par nakšņošanu teltīs un zupas vārišanu. Visinteresantākā nakts bija augustā, kad lija zvaigžņu lie-tus.

«Vaduguns»

LUDZAS RAJONĀ

Latgales patriots Jāzeps Brolišs

Psichofizijas zinātņu doktors Jāzeps Brolišs dzimis un audzis Rēzeknes rajona Kaunatā. 1965. gadā profesors sāka lasīt lekciju kuru Tehnikās universitātes studentiem. Atmodas laikos viņš bija starp tiem, kas sagatavoja programmu un Rēzeknē palīdzēja atvērt Latvijas Universitātes filiāli, kas vēlāk pārtapa augstskolā. Jāzeps Brolišs ir sociālo zinātņu katedras dibinātājs un senāta priekšsēdētājs.

Jāzeps Brolišs divas reizes saņēmis Amerikas Biogrāfijas Institūta piešķirto nosaukumu *Pasaules Gada Cilvēks*. 2000. gadā filozofijas zinātņu doktors iekļauts enciklopēdijā *Kas ir kas Latvijā*. 2002. gadā viņš saņēma Triju Zvaigžņu

ordeņa Zelta Goda medaļu.

Bet tikpat augstu Broliša kungs vērtē savas apkārtnes zemnieku darbu, tāpēc Atmodas otrajā gadā tuvējā Priežu kalnā uzbūvējis pieņas akmeni, kurā tiks iekalti vārdi *Buļu darbarūkiem*. Broliša kungam ir lieli plāni: — Gribu te uzzelt skatu torni, — viņš saka, rādīdamas paša uzzīmētu skici. — Gribu sakārtot apkārtni, ierīkot zalo zonu ar koka skulptūrām.

Aizpagājušajā gadā uz Līgo svēnēšanu Priežu kalna virsotnē tieka aicināti visi apkārtnes cilvēki, cienāti ar medu un pašmāju alu. Starp daudzajām iecerēm Broliša kungs min arī divu vēsturisko taku izveidošanu: viena varētu vest no Priežu kalna caur Ķukšiem uz Kaunatu, otra – no Ludzas uz Šķauņi.

Par Broliša kunga entuziasmu liecina neskaitāmie mājās, klēti

un šķūnī, kā arī dārzā savāktie eksponāti.

— Mēs ar dēliem esam ieceļojuši un strādājam pie kultūrvēsturiska sabiedriskā muzeja *Dravnieki* izveidošanas. Jau top četras ekspozīcijas: līdz 1940. gadam ražotu lauksaimniecības mašīnu un inventāra ekspozīcija; biškopība; galdnieceiba (līdz 1940. gadam); unikāli sadzīves priekšmeti.

Galdniecībā izmantojamie darbariki jau ir savākti. Arī vairāki seni, unikāli sadzīves priekšmeti, pašu spēkiem atjaunoti, jau stāv istabu plauktos un atjaunotajā klētiņā. Top skaitliski lielā lauksaimniecības mašīnu un inventāra ekspozīcija. Te ir kartupeļu rokamās mašīnas, vienzirga un divzirgu arkli un pat kāds koka arklis, kuram visas detaļas tik tiešām ir no koka, cukurbiešu rokamā mašīna, lāpstas un formas ziņā



● Klēti Jāzeps Brolišs savācīs daudz senu sadzīves priekšmetu un darbariku.

daudzveidīgi kapļi. Daudzus priekšmetus viņš ir atradis izgāztuvē sen pamestās lauku mājās,

dažus pircis no apkārtnes zemniekiem.

«Ludzas Zeme»

RĒZEKNES RAJONĀ

Rudens ziedu izstādes

Latgales kultūrvēstures muzejā nēzēkniešus prieceja dāļiju izstāde. Vairāk nekā 100 šķirņu ziedus izaudzējusi akcijas «Puķudārzu saaukšanās 2003» laureāte, Verēmu pagasta zemnieku saimniecības «Akmeņteiči» saimniece Jevgēnija Kauliņa. Pati saimniece nemaz nezināja īsti pateikt, cik tad dāļiju šķirņu aug viņas dārzā.

Izrādās, kā dālījas nemaz nav tik trausmas, lai gan to dzimtene ir Meksika. Krāšnie ziedi labi iedzīvojušies arī mūsu klimatā. Izstādes apmeklētājiem trīs dienas bija iespēja ne tikai aplūkot krāšņos ziedus, bet arī pierakstīties sakneņu iegādei. Kas zina, varbūt jau nākošrudēn arī citos dārzos būs par dažām dālijām vairāk. Bet puķu priekam neredz gala – pasaulē esot ap 10 tūkstoši dāļiju šķirņu.

Latviešu ērģēlmūzikā skanēja Slovākija

Šovasar Slovākijā notika Latvijas kultūras dienas. To organizēšanā aktīvi piedalījās latviete Viktorija Mojžišova, kura tagad dzīvo Slovākijā un darbojas tūrisma jomā. Pateicoties viņas enerģiskajam atbalstam, no 10. līdz 17. augustam ērģelnieci Ilvai Lem-

pai bija bija iespēja piedalīties dienos ērģēlmūzikas festivālos, kas notika Bardejovā un Humennē. Festivālā piedalījās ungāru, sveiciešu, čehu, austriešu un slovāku ērģelnieki.

Ilva pārstāvēja Latviju ar programmu «Te Deum», kurā ieverīti ne tikai Baha, Haselbeka un Vidora, bet arī latviešu komponistu Pētera Vaska un Maijas Šolovojas skandarbī. Ilva ne tikai uzstājās solo koncertos, bet arī muzicēja pavisam nelielā koka baznī-

ciņā Hervatovā, kas, pateicoties saviem unikālajiem sienu gleznojumiem, iekļauta UNESCO arhitektūras pieminekļu sarakstā.

Slovākija ir izteikta katoļu zeme, stāsta Ilva. Baznīcas piepildītas ar cilvēkiem ne tikai koncertu laikā, bet arī ikdienas dievkalpojumos. Katru rītu mūs modināja pirmie baznīcu zvani, turpinot ik pēc piecpadsmit minūtēm cilvēkus aicināt uz dievkalpojumu kādā no pilsētas dievnamiem.

«Rēzeknes Vēstis»

LIKUMĪBA, INFORMĀCIJA

Akcijas «Policijas dienas skolās» ietvaros – konkurss skolēniem

Līdz ar jaunā mācību gada sākumu rajona skolās sākušās tradicionālās policijas dienas. Regulāri tiek rīkotas policijas darbinieku audzēkņiem par ceļu satiksmes noteikumu ievērošanu, lauku skolu pirmklasnieki saņems atstarotājus, pārrunas paredzētas arī ar 5.-7. klašu audzēkņiem un vidusskolu lēniem. Kā «Novadniekiem» pāstāstīja Preiļu rajona policijas pārvaldes kārtības policijas priekšnieka vietniece, policijas vīrsleitnante Inga Zdanovska, viens no galvenajiem pasākumiem ir neklāties konkursss 8.-9. klašu skolēniem, ko rīko Preiļu rajona bērnu un jauniešu centrs sadarbībā ar Preiļu rajona policijas pārvaldi.

Atbildes uz konkursa jautājumiem jāiesniedz līdz 10. oktobrim bērnu un jauniešu centrā. Atsevišķi tiks vērtēts iesniegto atbilžu noformējums. Pareizo atbilžu autori tiks aicināti uz tikšanos un apbalvošanu rajona policijas pārvaldei 29. oktobri.

Konkursa jautājumi

Bērnu tiesības un pienākumi

1. ANO Generālā Asambleja vienbalsīgi pieņem Deklarāciju par bērnu tiesībām, kurā tika apkopoti 10 morālie principi. Dokuments nebija juridiski saistīšs dalībvalstīm. Kurā gadā tas notika?

- X 1959. gada 20. novembris
- X 1991. gads
- X 1989. gada 20. novembris

2. ANO Generālā Asambleja pieņem ANO Konvenciju par bērnu tiesībām (pieņemta Nujorkā)

- X 1924. gada 20. septembris
- X 1989. gada 20. novembris
- X 1948. gads

3. ANO Generālā Asambleja pasludina Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju. Deklarācijā ir iekļautas bērnu tiesības un brīvības.

- X 1948. gads
- X 1919. gads
- X 1950. gads

4. Latvijas Republika nosūta ANO komitejai savu pirmo nacionālo ziņojumu par bērnu tiesību aizsardzības stāvokli Latvijā.

- X 1991. gads
- X 1948. gads
- X 1998. gads

5. Latvijas Republika, atguvusi neatkarību, pievienojas 52 starptautiskajiem līgumiem cilvēktiesību jomā, to skaitā arī konvencijai par bērnu tiesībām.

- X 1998. gads
- X 1979. gads
- X 1991. gads

6. Kādam nolūkam likumdevēji ir radījuši Bērnu tiesību aizsardzības likumu?

7. Ko aizsargā Bērnu tiesību aizsardzības likums?

8. Jānis (15 gadus vecs) kopā ar draugiem sēž krodziņā, spēlē automātpēles. Vai viņš to drīkst darīt? Atbildi pamatojet.

9. Restorānā Annas vecāki svin dzimšanas dienu. Anna (16 gadus veca), pazudusi no vecāku redzesloka, pasūta sev 50 gramus kafijas likiera. Vai viesmīlis drīkst Annai to pasniegt? Atbildi pamatojet.

10. Jūs uzsākat mācības vidusskolā un jums piedāvā darbu strādāt par naktssargu. Aplūkojot nepieciešamos dokumentus, darba devējs pēkšni atsaka. Kāpēc?

Dažādi jautājumi

11. Skolā notiek diskotēka. Kāds 9. klases zēns zālē ir ienesis degvīna pudeli, no kurās laiku pa laikam iedzer, pēc tam turpat sāk smēķēt. Kāds no dežurējošajiem skolotājiem pienāk viņam klāt, lai palūgtu atstāt zāli un pasākumu, bet skolēns pagrūž skolotāju, skalī izsakot virknī lamu vārdu. Pēc neilga briža tiek izsaukta policija. Kad policijas darbinieks šo jaunieti ved laukā no zāles, viņš sāk policistu grūstīt, lamāties necenzētiem vārdiem un metas bēgt.

Cik dažādu pārkāpumu jūs saskatāt jaunieša rīcībā? Komentējiet tos, izmantojot Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 13., 14. nodalu.

12. Kādos gadījumos nepilngadīgos uzņem policijas Nepilngadīgo lietu inspekcijas dienesta uzskaitē?

13. Nosauciet vismaz piecus literāro darbu varonūs, kas pazīstami kā slaveni detektīvi, kā arī šo literāro darbu autorus.

14. Kāda veida informācija jāsniedz policijai, ziņojot par notikumu?

15. Uzrakstiet pārdomas par vienu no atziņām:

- zagta manta prieku nenes;
- nedari otram to, kas pašam nepatīk;
- ar cilvēku notiek tikai tas, ko viņš pats pieļauj.

Labu veiksmi!

POLICIJAS ZINAS

Bankā pazūd zemes kompensācijas sertifikāti

8. septembrī policijas pārvalde saņemts 1953. gadā dzimušā Jāņa iesniegums par to, ka nenoskaidrotos apstākļos viņam pazuduši 34,9 zemes kompensācijas sertifikāti, kuri bija noguldīti a/s «Latvijas Krājbanka». Policija noskaidro lietas apstākļus.

Nepatikšanas kāpņu telpā

8. septembrī saņemts iesniegums no 1929. gadā dzimušā Preiļu iedzīvotāja Pētera par to, ka dzīvojamās mājas kāpņu telpā pret viņu huligāniskas darbības veikusi 1959. gadā dzimusī Tatjana. Policija noskaidro lietas apstākļus.

Satiksmes negadījumā cīes velosipēdists

8. septembrī ceļa Riga – Daugavpils 175. kilometrā velosipēdists, 1940. gadā dzimušais Sergejs nepalaida garām braucošo automašīnu VW Passat, kuru vadīja 1961. gadā dzimusīs Viktors. Velosipēdists izraisīja sadursmi ar automašīnu un negadījumā guva traumas. Medicīniskās palīdzības sniegšanai viņš tika nogādāts Līvānu slimnīcā.

Traucēja apkārtējiem iedzīvotājiem

9. septembrī administratīvā pārkāpuma protokols tika sastādīts 1969. gadā dzimušajam Līvānu iedzīvotājam Jurim, kurš alkohola reibumā veica huligāniskas darbības un traucēja apkārtējo iedzīvotāju mieru.

Nelikumīgi tirgojās ar cigaretiem

9. septembrī policijas darbinieki konstatēja, ka Silajānu pagas-

ta iedzīvotāja, 1943. gadā dzimusī marja savā dzīvesvietā nelikumīgi tirgojās ar tabakas izstrādājumiem. Izņemtas septiņas pacīnas cigarešu bez akcīzes markējuma. Materiāls nosūtīts izskatīšanai Preiļu rajona tiesā.

No dzīvokļiem Preiļos izzagtas zeltlietas

10. septembrī Preilos, piemēlot durvju atslēgu, ieklūts 1965. gadā dzimušās Olgas dzīvokli. Zagļi panēmuši četrus gredzenus. Saimnieci nodarīts materiālais zaudējums 170 latu apmērā.

Līdzīgs noziedzīgs nodarījums reģistrēts arī 11. septembrī. Preiļos, pielāgojot atslēgu, ieklūts 1964. gadā dzimušās Anitas dzīvokli, kur nozaga nauda, gredzeni, rokassprādze. Materiālais zaudējums – 200 lati. Policija noskaidro vainīgās personas.

Sūdzas par trokšnotāju

11. septembrī policijas pārvalde saņemts iesniegums no kādas mājas iedzīvotājiem Preiļos. Viņi sūdzas par to, ka 1968. gadā dzimusī Elita savā dzīvokli bieži trokšo un traucē kaimiņu naktsmieru. Policija noskaidro lietas būtību.

Uzlauzts dzīvoklis Līvānos

11. septembrī Līvānos, uzlaužot dzīvokla durvju atslēgu, 1961. gadā dzimušajam Aleksandram nozagta nauda un juvelierizstrādājumi. Pašlaik policija noskaidro lietas apstākļus.

Vārkavas pagastā zog mežu

11. septembrī Vārkavas pagasta iedzīvotājam, 1952. gadā dzimušajam Jurim piederosājā mežā notikusi nelikumīga meža cirte. To darījis 1954. gadā dzimusīs Arturs, nodarot zaudējumus 198 latu apmērā. Lietas apstākļi tiek noskaidroti.

Nokļūst slimnīcā ar galvas traumu

11. septembrī Preiļu slimnīcas uzņemšanas nodaļā ar galvas traumu nogādāta Rudzātu pagasta iedzīvotāja, 1932. gadā dzimusī Anna. Tieka noskaidroti apstākļi, kādos gūts savainojums.

Izlec pa logu

11. septembrī Preiļu slimnīcā ar kājas lūzumu nogādāts 1963. gadā dzimušais Sergejs. Šo traumu viņš guvis, izlecot pa otrā stāva logu. Lietas apstākļi tiek noskaidroti.

Atrod vainīgo un atdod nozagto

12. septembrī Preiļos 1925. gadā dzimušās Akulinas dzīvoklī kāda cīgānu tautības sieviete nozagusi zelta kēdīti ar kulonu. Policija vainīgo personu jau noskaidrojusi, bet rotaslieta atdota ipašnieci.

Zaglis viesojies slimnīcā

12. septembrī Preiļu slimnīcas ginekoloģijas nodaļā 1963. gadā dzimušajai Emīlijai no palātas paziudis viņai piederošais naudas maks, kurā bija 20 lati, kā arī Latvijas Unibankas norēķinu karte. Policija meklē vainīgo.

Sastādīti administratīvie protokoli

✓ 9. septembrī Līvānu iedzīvotājam, 1957. gadā dzimušajam Gunāram sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols par ģimenes skandāla sarikošanu.

✓ 11. septembrī Aglonas pagastā par huligāniskām darbībām administratīvais protokols sastādīts 1966. gadā dzimušajam Jānim. Policija noskaidro lietas apstākļus.

Preiļu rajona policijas pārvaldes informācija

Kam pieder šie labumi?



10. septembrī Preiļos, veicot profilaktiskos pasākumus, policijas darbinieki pie tirgus žoga atrada kārtējo bezsaimnieka mantu – 77 pacīnas cigarešu «Prima», 65 pacīnas cigarešu «Leningrad» bez valsts akcīzes markējuma, kā arī trīs viena līrtā tilpuma pudeles ar caurspīdīgu šķidrumu, kam bija izteikta alkohola smaka. Minētos labumus policijas darbinieki izņēma un cer noskaidrot arī to išpašnieku.

Lappusi sagatavoja L.Kirillova

SPORTS, KONKURSS



Džudo meistarsacīkstes Preiļos



● Godalgotie džudisti jaunākajā grupā.



● Visi meistarsacīkstes džudistiem dalībnieki. Sacensības Preiļos organizēja sporta klubs «Makkabi-Latgale».

13. septembrī Preiļos SK «Ceriba» cīņas zālē notika meistarsacīkstes džudistiem, ko organizēja džudo sporta mīliebs «Makkabi-Latgale». Sacensību mērķis bija džudo popularizēšana jaunatnes vidū un Latgales zonas izlases atlase.

Sacensībās piedalījās 1988. g. dz. un jaunāki jaunieši, 1987. g. dz. un jaunākas meitenes no četriem klubiem: «Makkabi-Latgale» (Preiļi), «Jaunība» (Preiļi), «Singitai» (Daugavpils) un Juniors-V (Daugavpils).

Par uzvarētājiem kļuva: meitenes līdz 36 kg — Signija Vanaga (Makkabi-Latgale), 40 kg — Violeta Maslobojeva (Jaunība), 45 kg — Linda Sapegina (Jaunība), 50 kg — Irina Kopilova (Singitai), 55 kg — Rolands Vilkelevskis (Juniors-V), 60 kg — Konstantins Medvedevs (Singitai), 66 kg — Igors Vilkelevskis (Juniors-V). Jaunieši līdz 25 kg — Dāvis Pastars (Jaunība), 27 kg — Ivans Kazaks (Singitai), 30 kg — Vi-tolds Dombrovskis (Singitai), 34 kg — Ilja Beloborodovs (Makkabi-Latgale), 38 kg — Artūrs Dzenis (Makkabi-Latgale), 42 kg —

Klubu kopvērtējums:

	1. v	2. v	3. v
Makkabi-Latgale	6	3	4
Singitai	4	10	13
Jaunība	3	1	3
Juniors-V	2	1	3

Preiļu 1. pamatskolas zēnu komandai 10. vieta

No 12. līdz 14. septembrim Rīgā risinājās Latvijas Futbola federācijas Prezidenta kausu izcīņa. Kausu izcīnā piedalījās arī Preiļu 1. pamatskolas 1991. g. dz. zēnu komanda.

Komandas tika sadalītais trijās grupās pa četrām komandām katrā. Grupu uzvarētāji un otrā triju grupu labākā komanda turpināja cīnīties par 1.-4. vietu, otro vietu ieguvējā un labākā trešo vietu ieguvējā komanda cīnījās par 5.-8. vietu, bet trešo vietu ieguvējā, kā arī labākā ceturto vietu ieguvējā komanda izspēlēja savā starpā 9.-12. vietu.

Preiļu komanda C grupā aizvadīja trīs spēles. Pirmajā spēlē

ar Rīgas 61. vidusskolu tika fiksēts neizšķirts rezultāts 3:3, vārtus guva V.Orlovs un E.Vanags, bet trešos vārtus rīdzinieki iesisā sev paši. Otrajā spēlē tika piedzīvots zaudējums spēlē ar Limbažu 3. vidusskolu 1:4, vārtus Preiļu komandas labā guva A.Gavrīlovs. Trešajā spēlē ar Rīgas 38. vidusskolu tika fiksēts bezvārtu neizšķirts. Līdz ar to savā grupā Preiļu komanda ierindojās trešajā vietā un turpināja cīnu par 9.-12. vietu.

Spēlē ar Smiltenes ģimnāziju tika piedzīvots zaudējums 1:2, vārtus Preiļu komandas labā guva A.Gavrīlovs. Spēle ar Rīgas 38. vidusskolu beidzās neizšķirti 2:2, vārtus guva M.Zarāns un E.Vanags. Pēdējā spēlē beidzot tika svinēta arī uzvara pār Balvu pa-

matskolu un uzvaras vārtus guva V.Orlovs. Līdz ar to Preiļu 1. pamatskolas komanda ierindojās 10. vieta.

Pēc spēlēm tika atzīmētas arī pašvaldības un skolas, kuras attīsta futbolu: nominācijā labākā skolu futbola attīstīšana tika atzīmēta Preiļu rajona Dravnieku pamatskola; nominācijā kvalitatīvākais skolas futbola laukums balvu saņēma Preiļu rajona Salas pamatskola.

Par vienu no labākajiem skolotājiem — futbola treneriem tika atzīts Ilgvars Kalvāns (Preiļu rajona Rušonas pamatskola).

Par vienu no vizuāli labāk noformētajām skolu komandām atzīna Preiļu 1. pamatskolu.

Eiropas čempionāts basketbolā 2003 finālturndrs

Norčēpinga, Zviedrija 5. – 14. septembris.

Noslēdzies prognožu konkursss «Piedalies, prognozē un laimē rudenīgi vasarīga balvas — «Novadnieka» lietussargu un basketbola bumbu»

1. B grupas apakšgrupas spēles Latvija – Lietuva uzvarētājs:

Lietuva

2. B grupas apakšgrupas spēles Latvija – Vācija uzvarētājs:

Vācija

3. B grupas apakšgrupas spēles Latvija – Izraēla uzvarētājs:

Izraēla

4. Vai Latvijas izlase kvalificēsies čempionāta astotdaļfinālam:

NĒ

5. Vai Latvijas izlase kvalificēsies čempionāta ceturtdaļfinālam:

NĒ

6. Kuru vietu ieņems Latvijas izlase čempionāta kopvērtējumā?

13. - 16.

7. Eiropas čempionāta uzvarētāja valstsveinība būs:

Lietuva

Konkursā piedalījās dalībnieku aizpildītās anketas, kas tika atsūtītas līdz 2003. gada 5. septembrim (posta zīmogs 4. septembris). Jautājumi no 1-5 tika novērtēti ar 1 punktu, bet 6. un 7. jautājums ar 3 punktiem.



«Novadnieka» izsludinātā prognožu konkursa uzvarētājs ir **J.SADOVSKIS (Preiļi)**,

kurš ieguva 8 punktus no 11 iespējamiem. J.Sadovskis savā prognozēs nenosauca pareizi tikai Eiropas čempionāta uzvarētāja valstsveinību.

Pavisam prognožu konkursā piedalījās 72 basketbola līdzjutēji. Paldies! Vēlam veiksmi nākamajos konkursos.

J.Sadovski redakcija lūdz piezvanīt pa tālr. 5307056, lai vienotos par solito balvu — lietussarga un basketbola bumbas — saņemšanu.

Sporta skolotāju un treneru sacensības Gulbenē

12.-13. septembrī Gulbenē

notika sporta skolotāju un treneru sacensības. Sacensībās piedalījās skolotāju un treneru komandas no Preiļiem, Jelgavas, Alūksnes, Krāslavas un Gulbenes. Sacensības notika kā individuālajos, tā arī komandu sporta veidos.

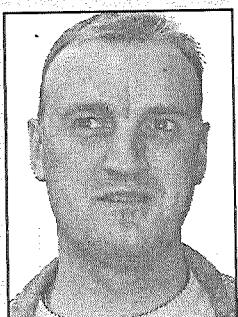
Preiļus pārstāvēja I.Smilškalne (Jaunsilavas pamatskola), S.Jakimova (Līvānu 2. vidusskola), M.Vilcāne (Līvānu 1. vidusskola), M.Belausova (Riebiņu vidusskola), Ž.Kufina («Ceriba»), V.Neīšadte («Ceriba»), E.Vāivods (Vārkavas vidusskola), L.Valdonis (Preiļu 1. pamatskola), I.Madelāns (Preiļu 1. pamatskola), E.Upenieks (Vārkavas pamatskola), M.Grīgalis (Sutru pamatskola) un I.Derjagins (Silajānu pa-

matskola).

Volejbola sacensībās Preiļu komanda ierindojās 4. vietā. Jāatzīmē, ka komandas sastāvēja no trim vīriešiem un trim sievietēm. Mini futbolā Preiļu vīriešu komanda ieņēma godalgoto 3. vietu, bet sievietes 1. vietu. Velo orientēšanās Preiļu komanda ieņēma 3. vietu. Triatlona vīriešiem visas godalgotās pjedestāla vietas ieņēma Preiļu komandas pārstāvji: 1. vietā — Edgars Vaivods, 2. vietā — L.Valdonis, 3. vietā — I.Derjagins. Savukārt sievietēm uzvaru triatlona sacensībās svinēja V.Neīšadte.

Pēc sacensībām visu komandu pārstāvji varēja noskatīties basketbola spēli starp Gulbenes «Buki» un Somijas basketbola klubu. V.Ozoliņš

Kā vērtējat pirmsreferenduma reklāmas kampaņu? Vai tā iespaido jūs?



**Eriks Trubiņš,
Preiļu iedzīvotājs:**

— Skatos, vēroju, klausos, bet savu izvēli vēl neesmu izdarījis. Skatos televīziju, klausos radio, runājos ar cilvēkiem. Vairāk tiek reklamēts tas, kas Eiropas Savienībā būs labāk. Bet par to, kas būs sliktāk, un, bez šaubām, daudzās sferās noteiktī būs — neviens neko nesaka. Par to informācijas trūkst.

**Vija,
Preiļu novada
Aizkalnes
iedzīvotāja:**

— Reklāmai īpašu uzmanību nepievēršu, tomēr nekas dīž tajā nav redzams. Eiropa tālu, kad aiziesim, tad arī redzēsim, kā patiesībā tur ir. Domāju, ka viss tiek paspodrināts, kā vajag, tā arī rāda. Katram tācu ir savas domas, mēneša laikā tās nav iespējams mainīt. Mēs vēl neesam atradīnušies no padomju ideoloģijas, kad viss tika mutē ielikts. Vajag mācīties pašiem domāt un spriest, tas ir ļoti svarīgi. Man ir savu skaidrība, bet es to izteikšu klusinām. Mums vienkārši nav citas izejas.

**Viktorija Ivanova,
Preiļu iedzīvotāja:**

— Mani reklāma neiespaido, jo man ir savas domas. Esmu nolēmusi, kā balsoj. Tomēr liekas, ka referendumu vajadzēja drusciņ citādāk gatavot. Kaut kas tur īsti nav tā, kā vajag. Nauja gan liela atvēlēta, bet jēga maza. Stāsta par to, ka būs daudz darba vietu, bet es neesmu vis pārliecināta. Uzreiz tācu nekas nenotiek kā pasakā. Jau natne aizbraukus no Latvijas uz citām zemēm strādāt, te paliks vieni vecuki.

**Vija Mičule,
Preiļu iedzīvotāja:**

— Reklāma iešpaido gan. Pēdējā laikā televīzijā sākuši vairāk rādīt par Eiropu. Parādījusies jauna pārraide «Liecinieki», to tagad skatāmies, šķiet interesanti. Presi maz lasu, reizēm radio paklausos. Īstenībā ir tā, ka mēs abi ar vīru esam pret, bet balsosim par Latviju Eiropā. Mums liekas, ka būs grūtāk, bet esam tik maza valsts, ka drošības pēc mums tomēr jābūt kopā.

**Edgars Visockis,
Rēzeknes rajona
Feimaņu pagasta
iedzīvotājs:**

— Drusciņ iešpaido gan reklāma — uz labo pusī. Gribētos, lai televīzijā par Eiropas Savienību vairāk rādītu tādus raidījumus, kā Dombura vaditais. Lai ir analīze, lai rodas lielāka skaidrība. Man šķiet, ka pēc pieciem gadiem mums Eiropā labāk klāsies, ātrāk gan ne. Esmu no laukiem, apkārtējie pensionāri gatavojas balsot pret. Es īsti viņus nesaprotru.



L.Kirillova
M.Rukosujeva foto

SLUDINĀJUMI, REKLĀMAS, LĪDZJŪTĪBAS

Preiļu rajona laikraksta «Novadnieks» izdevējs SIA «Novadnieks. Redakcija» aicina darbā **PAKALPOJUMU KONSULTANTU** darbam Preiļos

Darba pienākumi:

- Reklāmas un sludinājumu pārdošana;
- Biroja pakalpojumu pārdošana;
- Esošo klientu apkalošana un jaunu piesaiste.

Prieķrocības kandidātam ar sekojošām kompetencēm:

- Pieredze pārdošanas darbā vai klientu apkalošanā;
- Māka komunicēties, pārliecināt un izskaidrot;
- Loti labas latviešu, krievu valodas zināšanas;
- Pieredze darbā ar Internet, MS Office;
- Zināšanas biroja tehnikas ekspluatācijā.

Mēs piedāvājam:

- radošu darba vidi;
- atbilstošus darba apstākļus un jaukus kolēgus;
- konkurēspējīgu atalgojumu;
- profesionālo apmācību un izaugsmes iespējas.

Jūsu pieteikuma vēstules un CV līdz 20.09.2003 sūtīt:

«Novadnieks», Brīvības 14, Preiļi LV -5301 Fakss 5307057
e-pasts: novadnieks@axel.lv;
vai aizpildiet pieteikuma anketu www.novadnieks.lv.

«NIKO-LOTO» pērk un pārdod privatizācijas un kompensācijas sertifikātus un LOMBARDS izsniedz kreditu pret kīlu katru dienu
Līvānos. Stacijas ielā 1. Tālr. 6780843, 42332, 41221 (vakaros).
Preiļos (tikai sertifikāti), Raiņa bulv. 15. Tālr. 53-07068, 23024 (vakaros).

Z.s. «Šepstu Jaunāres» Vārkavas novadā
✓ PĒRK zāgbalķus
priede, egle Ls 25, diam. 18-70
bērzs, apse, melnalknis Ls 10-15, diam. 18-70
Garumus saskapnot.
✓ SNIEDZ forvardera pakalpojumus.
✓ VEIC meža izstrādi.
Tālr. 9104660, 9122010.

SIA «AIBI» pērk zirgus, liellopus, jaunlopus, aitas.
+12%, +18%.
Tālr. 48-71185, 48-71804, 9478728, 9445135.

SIA «Ranko» iepērk mājlopus dzīvsvarā.
Samaksa tūlītēja.
Tālr. 42807, 44179, 9161121.

Pastāvīgi iepērk cūkas, liellopus, jaunlopus, aitas dzīsvārā un gaļa.
Samaksa tūlītēja.
Tālr. 9171235.

Uzmanību!
19. septembrī plkst. 14.00
redakcijā Preiļos, Brīvības ielā 14
«Novadnieka» lasītājus
konsultēs zvērināta advokate
AGNESE SEVASTJANOVA.
Līdz jājem pase un «Novadnieka»
abonēšanas kvīts.
Pieteikties pa tālr. 1-53-07057.

Pārdod

lopbarības kartupeļus. Tālr. 9439285;
1.-ist. dzīvokli Preiļos, balkons, 37,13 m².
Tālr. 9225830
2.-ist. dzīvokli un garāžu Preiļos. Tālr.
6056090;
2.-ist. dzīvokli Līvānos, Rīgas 37, 4. stāvs,
pēc remonta, 2800\$. Tālr. 9226251;
un maina zirgus. Tālr. 5993451.

Pērk

kēdes suni — labu mājas sargu, augums,
suga, kārtā nav svarīgi. Tālr. 5440478,
6734150 vakaros;
kartupeļus, sīpolus, kiplokus. Tālr. 6061808;
zirgus un lauku māju. Tālr. 6858698.

Maina

mazlietotu «Belarusj» uzkarī pret līdzvērtīgu T-40 uzkarī. Tālr. 6027148.

PĀRDOD divārus,
atpūtas stūriņus, krēslus

Līvānos, Rīgas ielā 75
(rotālietu veikalā).

Nedomāji tu, ka saules lēktu
Neredzēsi rīt.

Nedomāji tu, ka sāktu darbu
Nespēsi vairs padarīt...

Izsakām līdzjūtību Jāzepa
SONDORA tuviniekiem — vecākiem,
sievai un bērniem, viņu pāragri
mūžības celā pavadot.

Sīlukalna pagasta padome
Sīlukalna pamatskola

Kad baltais, klausis ceļš
aizved mūžībā TĒTI, skumstam
kopā ar Juri Sondoru.

Sīlukalna pamatskolas 9. klases
skolēni, vecāki un audzinātāja

Kopā ir dzīvots, kopā ir smiets,
Skarbais likenis pārrāvis visu,
Tālāk vairs kopā nevarām iet.

Izsakām visdzīļako līdzjūtību
Jāzepa SONDORA ģimenei,
no viņa uz mūžu atvadoties.
Vāvodi, Dūdas, Ciematnieki

Izsakām dziļu līdzjūtību Albīnei
Romanovskai, Irēnai Stašulānei
un Rasmui Zariņai, TĒVU un
VECTĒVU mūžībā pavadot.
Raiņa muzeja «Jasmuiža» kolektīvs

Sāp sirds, no tēva šķiroties,
Kad viņa taka smilšu kalnā iet.
Esam kopā ar Svetlanu Danilovu
skumju brīdi.

Gailīšu pamatskolas kolektīvs

Cilvēka mūžs ir līdzīgs koklei,
Pārtūkst stīga, un viss paliek kluss.
Izsakām dziļu līdzjūtību Kivlenieku
ģimenei, TĒVU, VĪRATEVU,
VECTĒVU mūžībā aizvadot.
Preiļu rajona tiesas kolektīvs

«NOVADNIEKA» KALENDĀRS

Rajona bērnu un jauniešu
centrs

◆ 22. septembrī seminārs rajona skolu
direktori vietniekiem audzināšanas darbā.

◆ 23. septembrī novadpētniecības
konkursa — skates «Es. Mana ģimene,
skola un novads» 2. kārtā.

◆ No 23. līdz 26. septembrim rajona
bērnu un jauniešu centra audzēkņu darbu
izstāde «Rudens paklājs».

Kinoteātris «Ezerzeme»
Preiļos

◆ 17. un 18. septembrī pulksten 20.00
«Ātrs un bez žēlasības — 2».

◆ 19., 21. un 22. septembrī pulksten
18.00 un 20.00, 23. un 24. septembrī pulksten
20.00 komēdija «Māja ar kājām
gaisā».

Stabulnieku kultūras nams
◆ 19. septembrī pulksten 12.30 tik-

šanās ar bērnu grāmatu autoru un mākslinieku Vladimīru Novikovu.

Sīlukalna kultūras nams

◆ 20. septembrī pulksten 23.00 grupa
«Tranzīts».

Riebiņu kultūras nams

◆ 27. septembrī pulksten 11.00
Riebiņu parka estrādē Miķeļdienas ga-

datīgus.